

JUSTITSMINISTERIET

NOTAT

Dato: 27. november 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
J.nr.: 2012-940-0063

NOTAT

om visumpraksis gældende fra den 15. januar 2013

som ændret den 1. december 2013

Indhold

1	Indledning	4
2	Væsentlige ændringer i visumpraksis i forhold til notat om visumpraksis af 25. oktober 2011	6
3	Retsgrundlag	6
4	Kompetencefordelingen mellem udlændingemyndighederne	9
	4.1 Repræsentationsaftaler	10
5	Ansøgning om visum	11
	5.1 Antagelighed	11
	5.1.1 Afvisning af ansøgning om visum	12
	5.2 Afslag på ansøgning om visum på grund af formelle mangler	13
6	Sagsbehandlingstider	13
7	Schengenvisum	16
	7.1 Definition på et Schengenvisum	16
	7.2 Schengenlandene	17
	7.3 Grundlæggende betingelser for at et Schengenvisum kan udstedes	18
	7.4 Nationalt begrænset visum (visum med begrænset territorial gyldighed)	19
	7.5 Et visums gyldighed	20
	7.6 Beregningen af ”første indrejse” ved gentagne indrejser på visum	21

7.7	Et visums gyldighed i tilfælde af graviditet hos ansøger	23
7.8	Krav om personligt fremmøde i visse visumsager	24
8	Landeinddeling i grupper – Generelle betragtninger	24
8.1	Særligt om visumlempelsesaftaler med forskellige tredjelande	28
8.2	Ansøgere, der tidligere er meddelt Schengenvisum eller opholdstilladelse i Danmark	29
8.3	Særlige vilkår for medfølgende familie til danske statsborgere, der er fast etableret i udlandet, som ønsker at holde ferie i Danmark	30
8.4	Asyllandegruppen	30
8.4.1	Placering af lande i asyllandegruppen	30
8.4.2	Lande, der for tiden er placeret i asyllandegruppen	30
8.4.3	Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum	31
8.4.4	Ekstraordinære omstændigheder	31
8.4.5	Formodningsvurdering	31
8.4.6	Særligt om forældre, der søger om visum	33
8.4.7	Særligt om somaliske statsborgere	34
8.4.8	Særligt om syriske statsborgere	35
8.4.9	Særlig praksis for ægtefæller fra Somalia og Syrien	35
8.5	Immigrationslandegruppen	36
8.5.1	Placering af lande i immigrationslandegruppen	36
8.5.2	Immigrationslandegruppen med referencebegrænsning	37
8.5.3	Immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning	42
8.6	Turistlandegruppen	45
8.6.1	Placering af lande i turistlandegruppen	45
8.6.2	Lande, der for tiden er placeret i turistlandegruppen	45
8.6.3	Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum	45
8.6.4	Formodningsvurdering	45
9	Praksis for meddelelse af Schengenvisum til særlige formål	47
9.1	Meddelelse af Schengenvisum med henblik på forretningsbesøg	47
9.2	Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i kulturelt eller videnskabeligt arrangement mv.	50
9.3	Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i en retssag	52

9.4	Meddelelse af Schengenvisum efter rejsebureauuristordningerne _____	54
10	Danmarks internationale forpligtelser – Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 _____	55
11	Afslag på visum – særlige tilfælde _____	57
11.1	Tidligere adfærd – misbrug _____	57
11.2	Ansøgere, der har fået afslag på familiesammenføring – pro forma eller tvangsægteskabssager _____	58
11.3	Ansøgere, der har en verserende ansøgning om opholdstilladelse _____	59
11.4	Ansøgere, der har en verserende sag om adoption i Danmark _____	60
11.5	Karensperiode – tre eller fem år _____	60
11.5.1	<i>Hvornår tildeles der ikke karensperioder?</i> _____	61
12	Praksis for ansøgere, der er udvist med indrejseforbud _____	63
12.1	Særligt om ansøgere, der er udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig _____	64
12.2	Øvrige tilfælde _____	65
13	Forlængelse af Schengenvisum og forlængelse af ophold i Danmark _____	65
13.1	Forlængelse af Schengenvisum _____	65
13.2	Forlængelse af ophold i Danmark _____	66
14	Praksis for visumpligtige familiemedlemmer til unionsborgere og til danske statsborgere, som udnytter, eller som har udnyttet deres ret til fri bevægelighed i et andet EU/EØS-land eller Schweiz _____	67
15	Visumfrihed for tyrkiske statsborgere der skal til Danmark med henblik på udførelse af en tjenesteydelse i Danmark eller med henblik på midlertidig beskæftigelse som arbejdstagere inden for særlige områder _____	71

1 Indledning

Dette notat indeholder en redegørelse for Justitsministeriets og Udlændingestyrelsens visumpraksis efter den 15. januar 2013. Notatet træder i stedet for ministeriets visumpraksisnotat af 25. oktober 2011, der er gældende fra den 15. november 2011. Notatet finder således anvendelse for udlændinge, der indgiver ansøgning om visum den 15. januar 2013 eller senere.

Ansøgninger om visum indgivet før den 15. januar 2013 behandles efter praksis som beskrevet i ministeriets visumpraksisnotat af 25. oktober 2011, der er gældende fra den 15. november 2011.

Beskrivelsen af praksis for statsborgere fra Syrien og Djibouti finder anvendelse for ansøgere, der indgiver ansøgning om visum den 1. december 2013 eller senere.

Dette notat tager kun sigte på behandlingen af sager, der kræver nærmere vurdering af udlændingemyndighederne i Danmark, når der træffes afgørelse om visum. De danske repræsentationer i udlandet er derimod ikke bundet af dette notat, når de skal vurdere, om der kan meddeles visum umiddelbart (bona fide) på repræsentationen i udlandet. Det bemærkes i den forbindelse, at langt de fleste visumansøgninger imødekommes på de danske repræsentationer i udlandet (bona fide), uden at sagen forelægges for udlændingemyndighederne i Danmark. Således bliver cirka 94 %¹ af alle visa meddelt allerede på de danske repræsentationer i udlandet. Sagsbehandlingstiden i de sager, hvor ansøgningen imødekommes på de danske repræsentationer i udlandet, er typisk få dage, men kan for visse sager være lidt længere, da Danmark over for visse nationaliteter er forpligtet til at foretage en konsultation af andre relevante Schengenlandes myndigheder.

Det er kun i de tilfælde, hvor repræsentationerne – bl.a. efter en konkret vurdering af immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen – finder, at der ikke umiddelbart kan meddeles visum, at repræsentationerne forelægger sagen for Udlændingestyrelsen i Danmark. Dette kan bl.a. være tilfældet, såfremt repræsentationen finder, at der skal foretages nærmere undersøgelser af faktiske forhold. I disse tilfælde skal de danske udlændingemyndigheder herefter træffe afgørelse i sagen i henhold til retningslinjerne i dette notat. Af de ansøgninger, der forelægges for udlændingemyndighederne i Danmark, imødekommes cirka 55 % med en visumtilladelse. Når dette sammenhol-

¹ Tal og Fakta på Udlændingeområdet 2011

des med det store antal af ansøgninger, der imødekommes allerede på de danske repræsentationer i udlandet, fremgår det, at langt størstedelen af alle ansøgninger om visum til Danmark resulterer i en visumtilladelse.

De bærende hensyn bag den gældende nationale visumpolitik er dels et ønske om at give flest mulige udlændinge muligheden for at få visum med henblik på familiebe-
søg, forretningsbesøg eller anden type kortvarigt ophold her i landet, dels visse sikkerheds- og udenrigspolitiske hensyn og et ønske om, at ingen misbruger adgangen til at indrejse i Danmark på et visum til at omgå lovgivningens regler om opholdstil-
ladelse. Her tænkes særligt på reglerne om asyl.

Den gældende visumpraksis er karakteriseret ved, at det som udgangspunkt er place-
ringen af et land i tre landegrupper, der er afgørende for, om der kan gives visum til
statsborgere fra dette land. Endvidere er det et væsentligt element, at ansvaret for at
et udstedt visum anvendes i overensstemmelse med betingelserne herfor, er placeret
hos visumansøgeren og den person, som inviterer ansøgeren hertil.

Den nuværende nationale visumpraksis følger bl.a. af vedtagelsen af den visumpoli-
tik, der er udmøntet i ændringen af udlændingeloven – L 223 fremsat den 31. marts
2004 – der blev vedtaget den 2. juni 2004, og som trådte i kraft den 1. oktober 2004
ved lov nr. 429 af 9. juni 2004. Den nationale visumpraksis blev senest revideret ved
en ændring af udlændingeloven – L 10 fremsat den 8. oktober 2008 – der blev vedta-
get den 11. december 2008, og som trådte i kraft den 1. marts 2009 ved lov nr. 1334
af 19. december 2008.

Den visumpolitik, der blev vedtaget i 2004, og som bl.a. indebærer, at flere udlæn-
dinge kan få visum til Danmark, modsvares samtidig af en mere konsekvent visum-
praksis over for udlændinge, der benytter visumsystemet til andet end det tiltænkte
formål – nemlig et kortvarigt besøg i Danmark. Der blev ved lovændringen i 2004
indført en karensperiode ved misbrug af visum, der betyder, at en udlænding, der har
misbrugt et meddelt visum, som udgangspunkt ikke kan få visum igen efter sædvan-
lig praksis i enten tre år eller fem år. En skematisk oversigt over visumpraksis pr. 15.
januar 2013 fremgår af bilag 2.

2 Væsentlige ændringer i visumpraksis i forhold til notat om visumpraksis af 25. oktober 2011

Ved dette notat gennemføres en ændring af praksis for meddelelse af visum til ægtefæller fra Somalia (afsnit 8.4.9) som følge af vedtagelsen af lov nr. 418 af 12. maj 2012, hvorved udlændingelovens regler om familiesammenføring blev ændret.

Herudover justeres praksis for meddelelse af visum med henblik på deltagelse i retssager (afsnit 9.3).

Endelig sker der en række ændringer af praksis for meddelelse af visum til personer, der på tidspunktet for visumsagens behandling har en verserende sag om opholdstilladelse i Danmark (afsnit 11.3). Ændringerne indebærer, at der i videre omfang vil kunne meddeles visum til ansøgere, der har verserende sager om opholdstilladelse. Endvidere ophæves den tidligere praksis vedrørende verserende klagesager, retssager og ombudsmandssager, således at der fremover vil kunne meddeles visum i tilfælde, hvor ansøgeren har påklaget et afslag på opholdstilladelse til Justitsministeriet eller har indbragt ministeriets afgørelse for domstolene eller for Folketingets Ombudsmand.

3 Retsgrundlag

Danmarks visumforhold til tredjelande følger af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen).

Forordningen regulerer, hvilke landes statsborgere der skal have visum, og hvilke landes statsborgere der er fritaget herfor ved indrejse på medlemsstaternes område. En liste over hvilke landes statsborgere, der er visumpligtige, kan findes på www.nyidanmark.dk/visum.

Den 5. april 2010 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visum (visumkodeks) i kraft. Visumkodeksen samler alle eksisterende Schengenregler og -retsakter vedrørende betingelser og procedurer for udstedelse af visa i én retsakt. Formålet med visumkodeksen er at øge gennemsigtigheden, præcisere de eksisterende regler, indføre foranstaltninger med henblik på yderligere at harmonisere procedurene for udstedelse af visa samt styrke

retssikkerheden og retsplejegarantierne og dermed sikre en mere ensartet anvendelse af Schengenreglerne om visum i alle Schengenlande.

Visumkodeksen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 1511 af 27. december 2009 om ændring af udlændingeloven (gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visum (visumkodeks) mv.).

Visumkodeksen erstatter De Fælles Konsulære Instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer og fastlægger visse grundlæggende regler for behandling af en visumansøgning, herunder at EU-landene i forbindelse med visumsagsbehandlingen skal vurdere immigrationsrisikoen i forhold til alle Schengenlandene.

Visumkodeksen indfører endvidere bl.a. en øvre grænse for sagsbehandlingstider i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger, således at en ansøgning om visum normalt skal behandles inden 15 dage regnet fra indgivelsen. I særlige tilfælde kan denne periode forlænges til 30 dage eller højst 60 dage. Sagsbehandlingstiderne er beskrevet nærmere nedenfor i afsnit 6.

Der er i EU-regi i forbindelse med visumkodeksen udarbejdet en håndbog baseret på visumkodeksens artikel 51, som fastlægger de operationelle instruktioner for de myndigheder, der behandler visumansøgninger, herunder retningslinjer og anbefalinger. Visumkodekshåndbogen er ikke juridisk bindende og etablerer ikke nogen nye rettigheder, men har til formål at harmonisere anvendelsen af visumkodeksens bestemmelser.

For yderligere information om visumkodeksen og visumkodekshåndbogen henvises til www.nyidanmark.dk/visum.

Der er ikke foretaget en egentlig harmonisering af EU-landenes praksis med hensyn til meddelelse af visum til visumpligtige udlændinge, og der kan derfor være forskelle mellem medlemslandenes nationale visumpraksis. Schengenlandene er opmærksomme på ulemperne ved en uensartet visumpraksis, og der tilstræbes derfor et tæt lokalt konsulært samarbejde mellem Schengenlandenes repræsentationer i de forskellige tredjelande.

Ved VIS-forordningen af 9. juli 2008² blev der bl.a. indført mulighed for, at Schengenlandene optager biometriske data (fotografi og fingeraftryk) om en visumansøger, samt indført adgang til at se, om en visumansøger tidligere har ansøgt om visum til et andet Schengenland og udfaldet af denne sag. Dette system blev sat i drift den 11. oktober 2011, således at installationen af det nødvendige tekniske udstyr på Schengenlandenes repræsentationer i udlandet blev påbegyndt på dette tidspunkt³. Herefter vil de danske repræsentationer få mulighed for at se udlændinges eventuelle tidligere visumansøgninger til andre Schengenlande (indgivet tidligst den dag, hvor systemet trådte i kraft). Afslag vil være ledsaget af en afslagskategori og er ikke yderligere begrundet. Se mere om betydningen heraf under punkt 8 nedenfor. Ifølge udlændingelovens § 3 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 863 af 25. juni 2013, skal udlændinge, der ikke er omfattet af §§ 1-3, jf. § 39, stk. 2, have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Udlændingelovens § 39, stk. 2, giver ministeren for flygtninge, indvandre og integration (nu justitsministeren) hjemmel til at fastsætte regler om, i hvilket omfang en udlændings pas eller rejselegitimation skal være påtegnet visum til indrejse i eller udrejse af landet. Udlændingeloven indeholder derimod ingen regler om, hvornår udlændingemyndighederne skal give visum til en visumpligtig ansøger.

Endvidere indeholder bekendtgørelse om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 727 af 28. juni 2012, nærmere regler om visum, herunder bl.a. de grundlæggende betingelser for udstedelse af visum samt muligheden for meddelelse af et nationalt begrænset visum.

Visumpraksis skal ses i sammenhæng med udlændingelovens regler om muligheden for at opnå opholdstilladelse i Danmark, idet visumreglerne administreres på en måde, der er egnet til at hindre omgåelse af reglerne om opholdstilladelse. Visumreglerne administreres således på en sådan måde, at der ikke meddeles visum til en ansøger, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at den pågældende ønsker at benytte et udstedt visum til at tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, eller såfremt der er risiko for kriminalitet.

² Europaparlamentet og Rådets forordning nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarige ophold (VIS-forordningen), gennemført i dansk ret ved ændring af udlændingeloven, jf. lov 431 af 1. juni 2008.

³ Udrulning af systemet er påbegyndt i Nordafrika, Mellemøsten og Golf-regionen og forventes at ske trinvis over resten af verden.

4 Kompetencefordelingen mellem udlændingemyndighederne

Justitsministeriet har det overordnede ansvar for behandlingen af visumansøgninger. Der påhviler ministeriet, Udlændingestyrelsen og Udenrigsministeriet et fælles ansvar for visumadministrationen på de danske repræsentationer. Den nærmere ansvarsfordeling fremgår af en aftale mellem Integrationsministeriet (nu Justitsministeriet) og Udenrigsministeriet ("Aftale mellem Integrationsministeriet og Udenrigsministeriet om ansvaret for tilsynet med visumadministrationen på de danske repræsentationer" af 10. oktober 2006).

En ansøgning om visum skal indgives via en dansk repræsentation i udlandet, dvs. en ambassade eller et generalkonsulat, jf. udlændingebekendtgørelsens § 19, stk. 3. De danske repræsentationer i udlandet er i medfør af udlændingelovens § 47, stk. 2, bemyndiget til at udstede visum, og udgangspunktet er, at repræsentationerne kan udstede visum, uden at sagen har været forelagt Udlændingestyrelsen (bona fide), hvis repræsentationen finder, at der ikke er risiko for ulovlig indvandring eller for forstyrrelse af den offentlige orden, forhold til fremmede magter eller national sikkerhed. Dette gælder, uanset i hvilket land ansøgeren er statsborger.

Efter modtagelsen behandler repræsentationen således ansøgningen, herunder gennemgår den dokumentation, der er vedlagt ansøgningen, og tager herefter stilling til, om ansøgningen kan imødekommes.

Repræsentationernes kompetence er begrænset til enten at afvise at modtage visumansøgninger eller imødekomme ansøgninger, hvorimod repræsentationerne ikke har beføjelse til at meddele afslag. Hvis repræsentationen ikke finder at kunne give visum, videresendes sagen til Udlændingestyrelsen, der herefter træffer afgørelse i sagen i henhold til retningslinjerne i dette notat.

Hvis Udlændingestyrelsen meddeler afslag på visumansøgningen, kan afgørelsen påklages til Justitsministeriet (tidligere Integrationsministeriet) efter den almindelige klageadgang i udlændingelovens § 46, stk. 2.

Justitsministeriet har adgang til sagens akter via IVR-VIS (Det Fælles Visumsystem).

De danske repræsentationers kompetence på visumområdet, herunder repræsentationernes kompetence til i visse sager at udstede visum bona fide, er ikke beskrevet yderligere i dette notat.

Klager over behandlingen ved danske repræsentationer i udlandet kan indgives til det danske Udenrigsministerium. Det bemærkes, at en repræsentations beslutning om at videresende en sag til Udlændingestyrelsen ikke betragtes som en afgørelse og således ikke kan påklages særskilt. Endvidere kan en repræsentations afgørelse om at afvise en ansøgning, der ikke er antagelig, heller ikke påklages til anden administrativ myndighed.

4.1 Repræsentationsaftaler

Danmark har ikke en viseringsbemyndiget repræsentation i alle lande. Danmark har imidlertid ifølge visumkodeksen mulighed for at lade sig repræsentere af et andet Schengenland i visumanliggender, og i medfør af udlændingelovens § 47, stk. 2, kan Justitsministeriet (tidligere Integrationsministeriet) bemyndige Udenrigsministeriet til at tildele og tilbagekalde bemyndigelser til de danske diplomatiske og konsulære repræsentationer til at udstede visum og til at indgå repræsentationsaftaler med andre Schengenlande i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 8. Repræsentationsaftaler bliver indgået af Udenrigsministeriet. Repræsentationsaftalerne betyder, at ansøgeren ikke behøver at rejse til et andet land eller i visse tilfælde til hovedstaden for der at indgive en ansøgning om visum på en dansk repræsentation.

Når Danmark er repræsenteret af et andet Schengenland i et nærmere bestemt tredje-land, vil det være Schengenreglerne, herunder Visumkodeksen, og det pågældende repræsenterende lands egne nationale regler, der vil være gældende i forbindelse med behandling af en visumansøgning. Hvorvidt der kan meddeles bona fide visum, afhænger således af Schengenreglerne og det repræsenterende lands nationale visumpraksis.

Såfremt det repræsenterende lands repræsentation vurderer, at der ikke kan meddeles visum efter det pågældende lands nationale regler, vil det videre forløb afhænge af, om det pågældende land i repræsentationsaftalen med Danmark er tildelt kompetence til at meddele afslag på Danmarks vegne.

Hvis landet er tildelt en sådan afslagskompetence, vil sagen blive færdigbehandlet efter det pågældende lands regler, og en eventuel klage over en negativ afgørelse vil skulle indgives til det pågældende lands klagemyndigheder.

Hvis landet ikke er tildelt afslagskompetence, skal sagen forelægges for Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse i sagen efter retningslinjerne i dette notat.

Hvis en ansøger ikke ønsker at benytte sig af de indgåede repræsentationsaftaler, kan ansøgeren altid frit vælge at rejse til den nærmeste danske viseringsbemyndigede repræsentation, idet en ansøger – uanset at der er indgået en repræsentationsaftale – kan vælge at henvende sig til en hvilken som helst dansk diplomatisk repræsentation, der har bemyndigelse til at behandle visumansøgninger, og indgive ansøgning dér – forudsat at ansøgeren har lovligt ophold i det pågældende land. Det fremgår således af visumkodeksen, at en repræsentation også skal modtage visumansøgninger fra personer, som ikke er statsborgere i repræsentationens værtsland, hvis ansøgeren har lovligt ophold i det pågældende land og kan begrunde, hvorfor ansøgningen ikke er indgivet i ansøgerens hjemland.

5 Ansøgning om visum

En ansøgning om visum kan ifølge visumkodeksen indgives tidligst tre måneder før begyndelsen af det forventede ophold. Indgives en ansøgning tidligere end dette tidspunkt, skal den afvises. Dog kan en for tidligt indgivet ansøgning undtagelsesvis behandles af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser.

Det fremgår af visumkodeksen, at en ansøger skal møde personligt op i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om visum. Repræsentationerne kan dog fravige dette krav i tilfælde, hvor ansøgeren er kendt af repræsentationen. Hvis en visumansøgning indgives på et outsourcingbureau⁴, er personligt fremmøde på bureauet som udgangspunkt tilstrækkeligt.

Det følger endvidere af visumkodeksen, at der som hovedregel skal betales et visumgebyr på 60 Euro (ca. 450 kr.) for indgivelse af en ansøgning om visum.

5.1 Antagelighed

Det følger af visumkodeksen, at en ansøgning om visum er antagelig (det vil sige, at repræsentationen kan behandle ansøgningen), når de nedenfor nævnte betingelser er opfyldt.

⁴ I nogle lande, herunder Indien, Pakistan og Thailand, kan en visumansøgning indgives på et bureau, der videreformidler ansøgningen til den relevante repræsentation. Disse bureauer kaldes outsourcingbureauer.

Det bemærkes i den forbindelse, at sagsbehandlingstiden først begynder at løbe, når visumansøgningen er antagelig, og når den antagelige ansøgning er modtaget på repræsentationen.

- Ansøgningen kan tidligst indgives tre måneder før det planlagte besøg
- Der skal være fremlagt et udfyldt og underskrevet Schengenvisumansøgningskema
- Der skal være fremlagt et gyldigt pas eller rejsedokument
- Der skal være fremlagt et fotografi af ansøgeren
- Fingeraftryk skal være optaget
- Der skal være betalt visumgebyr

For så vidt angår den dokumentation mv., der skal fremlægges i forbindelse med en ansøgning om visum samt reglerne om gebyr, henvises til bilag 1.

5.1.1 Afvisning af ansøgning om visum

Er den repræsentation, hvor ansøgningen er indgivet, ikke kompetent til at behandle ansøgningen, returneres ansøgningen, visumgebyret tilbagebetales, og der gives oplysning om, hvilken repræsentation der er kompetent til at behandle sagen. Dette gælder i tilfælde, hvor Danmark ikke har kompetence til at behandle visumansøgningen efter visumkodeksen og i tilfælde, hvor den danske repræsentation ikke er kompetent til at behandle ansøgningen, fordi ansøgeren ikke har lovlig bopæl eller lovligt ophold i det tredjeland, hvor ansøgningen indgives.

Ifølge visumkodeksen skal visumansøgninger, der ikke opfylder de ovenfor under afsnit 5.1 beskrevne grundlæggende krav til en visumansøgning, afvises. Listen over afvisningsgrunde er udtømmende. Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, skal ansøgningen således afvises, visumgebyret betales tilbage, og sagen behandles ikke. Dog kan en ansøgning undtagelsesvis behandles af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser.

Repræsentationernes afvisning af en visumansøgning med henvisning til, at ansøgningen ikke opfylder de grundlæggende krav, kan ikke påklages.

5.2 Afslag på ansøgning om visum på grund af formelle mangler

Efter visumkodeksen vil en ansøgning om visum ikke længere kunne afvises i tilfælde, hvor den herboende vært udebliver efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet uden anmeldt lovligt forfald. I stedet gives der som udgangspunkt afslag på ansøgningen med klageadgang til Justitsministeriet.

Der vil endvidere blive meddelt afslag i følgende tilfælde:

- Hvis der er fremlagt falske rejsedokumenter i forbindelse med visumansøgningen⁵
- Hvis der i øvrigt er fremlagt dokumenter, der ikke er fuldstændige eller ægte i forbindelse med visumansøgningen⁶
- I forbindelse med ansøgning om transitvisum: Hvis ansøgeren ikke har visum eller indrejsetilladelse til vedkommende tredjeland, eller hvis rejseruten gennem Schengenområdet ikke kan anses for velbegrundet.
- Hvis ansøgeren på ansøgningstidspunktet ikke har tilstrækkelige midler eller gyldig rejsesygeforsikring⁷.

Derimod vil der fortsat kunne ske afvisning af en ansøgning, hvis ansøgeren bor eller opholder sig ulovligt i det land, hvor ansøgningen indgives⁸.

6 Sagsbehandlingstider

En visumansøgning skal som hovedregel afgøres inden for 15 kalenderdage regnet fra datoen for indgivelsen af en – i henhold til visumkodeksen – antagelig ansøgning som beskrevet ovenfor. Denne periode kan i individuelle tilfælde forlænges op til 30 kalenderdage, bl.a. hvis det er nødvendigt at undersøge ansøgningen nærmere, eller hvis ansøgningen er indleveret via en udenlandsk repræsentation. Perioden kan undtagelsesvis forlænges til maksimalt 60 kalenderdage i særlige tilfælde, når der er brug for supplerende dokumentation.

⁵ Visumkodeksens artikel 32 (a) (i)

⁶ Visumkodeksens artikel 32 (b)

⁷ I helt særlige tilfælde, hvor det på grund af hjemlandets lovgivning er umuligt at indhente en rejsesygeforsikring på ansøgningstidspunktet, kan Udlændingestyrelsen behandle en visumansøgning uanset, at der ikke foreligger en rejsesygeforsikring.

⁸ For så vidt angår praksis for visumpligtige familiemedlemmer til unionsborgere samt til danske statsborgere, der er omfattet af reglerne om fri bevægelighed, henvises til afsnit 14.

Det følger af visumkodeksen, at det kan bestemmes, at ansøgeren skal bestille tid til at indgive en ansøgning. I sådanne tilfælde vil sagsbehandlingstiden blive regnet fra den dato, hvor ansøgningen faktisk indgives, dvs. tidligst den dato, hvor ansøgeren i overensstemmelse med den bestilte tid møder op og indgiver en ansøgning, der er antagelig efter visumkodeksen.

Med henblik på at sikre opfyldelse af de i visumkodeksen anførte sagsbehandlingstider er der indført en særlig invitationsblanket, som den herboende vært kan udfylde, og som ansøgeren derefter skal indlevere sammen med visumansøgningen. Når en antagelig ansøgning er suppleret af en sådan invitation, vil det som udgangspunkt betyde, at sagen er fuldt oplyst allerede på ansøgningstidspunktet, hvilket vil sige, at der i almindelighed ikke vil være behov for at indhente yderligere oplysninger fra værten. Dette vil medføre en betydeligt kortere sagsbehandlingstid i forhold til, hvis invitationsblanketten efterfølgende skal indhentes i forbindelse med behandlingen af visumansøgningen. Invitationsblanketten, der udfyldes af værten, er tilgængelig på udlændingemyndighedernes internetportal www.nyidanmark.dk/visum.

Eventuel anden relevant dokumentation skal ligeledes indgives sammen med visumansøgningen for derved at sikre kortest mulig sagsbehandlingstid.

Hvis visumansøgningen skal indgives på en dansk repræsentation, er det ligeledes muligt at sende invitationsblanketten on-line ved brug af en digital signatur eller NemID. Værten kan herefter følge status på de invitationer, der er indsendt online. Se mere herom på www.nyidanmark.dk/visum. For yderligere information om hvilken dokumentation, der er nødvendig, henvises til bilag 1.

I sager, hvor den herboende vært ved ansøgningens indgivelse ikke har afgivet de oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af sagen, og Udlændingestyrelsen således efter forelæggelse fra repræsentationen skal indhente disse relevante oplysninger, vil der kunne blive tale om en forlænget sagsbehandlingstid, da det i så fald er nødvendigt at indhente de supplerende oplysninger fra den herboende vært.

Hvis der er mistanke om, at ansøgeren tidligere har misbrugt et visum, vil der ligeledes kunne blive tale om en forlænget sagsbehandlingstid, da sådanne sager kan kræve supplerende dokumentation.

Afgiver ansøgeren ikke de nødvendige oplysninger og/eller dokumentation inden for den fastsatte frist, eller møder ansøgeren ikke op hos myndigheden efter tilsigelse, kan myndighederne afgøre visumsagen på det foreliggende grundlag, jf. udlændinge-

lovens § 40, stk. 1. Det må i den forbindelse påregnes, at der vil kunne gives afslag på visumansøgningen under henvisning hertil.

Hvis en yderligere undersøgelse af sagen involverer andre end ansøgeren – f.eks. hvis der anmodes om supplerende oplysninger fra den herboende vært – vil manglende indlevering af de nødvendige oplysninger inden udløbet af en fastsat frist ligeledes kunne begrunde, at der meddeles afslag på visum. Der kan således f.eks. meddeles afslag, hvis værten undlader at besvare et fremsendt spørgeskema, da det i så fald ikke er bekræftet, at den pågældende venter besøg af visumansøgeren.

Da visumkodeksens regler om sagsbehandlingstider ikke kan fraviges, kan det i visse situationer være nødvendigt at afgøre en ansøgning, inden den er fuldt oplyst. Afgørelsen af sagen vil i så fald ske på det foreliggende grundlag. I sådanne tilfælde vil sagen kunne genoptages, hvis der efterfølgende fremkommer oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget på tidspunktet for den oprindelige afgørelse i sagen.

Det forhold, at sagsbehandlingstiden ikke må overstige 60 dage, medfører, at det i nogle sager vil være nødvendigt undtagelsesvist at meddele afslag uden forudgående partshøring af ansøgeren, hvis det ikke vil være muligt at indhente ansøgerens bemærkninger og afslutte sagen inden for de 60 dage. Såfremt ansøgeren eller værten efterfølgende fremkommer med sådanne oplysninger, der ellers ville være fremkommet i forbindelse med en partshøring, vil sagen blive genoptaget af Udlændingestyrelsen. Herudover vil sagen blive genoptaget i Udlændingestyrelsen, hvis der efterfølgende fremkommer nye oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Hvis det på afgørelsestidspunktet er åbenbart, at der vil kunne meddeles visum, såfremt visse helt konkrete betingelser bliver opfyldt, herunder f.eks. at der indsendes dokumentation for et ægteskab, vil Udlændingestyrelsen i afgørelsen vejlede ansøgeren om, at sagen vil blive genoptaget, hvis de relevante oplysninger foreligger inden en fastsat tidsfrist.

Endvidere vil det i nogle sager være nødvendigt at meddele afslag på det foreliggende grundlag, selv om det ikke kan bebrejdes ansøgeren, at sagen ikke er blevet fuldt oplyst inden for fristen. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den manglende indlevering af nødvendige oplysninger skyldes, at ansøgningen er indgivet ved en udenlandsk repræsentation, og postforbindelsen til og fra repræsentationen og/eller ansøgerens hjemland er langsommelig. I sådanne sager vil Udlændingestyrelsen i af-

gørelsen tilkendegive over for ansøgeren, at sagen vil blive genoptaget, hvis de ønskede oplysninger foreligger inden en fastsat tidsfrist.

I sager, hvor sagens fulde oplysning beror på myndighederne, og hvor den fulde oplysning af sagen ikke kan nås inden for de 60 dage, vil Udlændingestyrelsen afgøre sagen med et afslag, men samtidig tilkendegive over for ansøgeren, at sagen vil blive genoptaget på myndighedernes foranledning, når de nødvendige oplysninger foreligger. Dette kan f.eks. være tilfældet i sager, hvor det vurderes nødvendigt at ægthedsvurdere dokumenter, som ansøgeren har fremlagt. En sådan ægthedsvurdering vil kunne tage længere tid end 60 dage, f.eks. hvis myndighederne i ansøgerens hjemland skal inddrages, og det vil derfor som følge af visumkodeksens regler være nødvendigt at give afslag på visumansøgningen ved udløbet af de 60 dage fra indgivelsen af ansøgningen.

7 Schengenvisum

7.1 Definition på et Schengenvisum

Et Schengenvisum er en tilladelse til at henvende sig på den danske grænse eller grænsen til et andet Schengenland og anmode om ophold i en kortere periode, f.eks. til at besøge familie eller venner, til turistbesøg, til forretningsbesøg, til at deltage i en konference eller bare til gennemrejse (transit). Besiddelse af et Schengenvisum giver ikke i sig selv indehaveren ret til at indrejse i Schengenområdet. Det kræves, at de øvrige betingelser for indrejse eller transit er opfyldt, jf. afsnit 7.3, dog med undtagelse af kravet om rejsesygeforsikring.

Et Schengenvisum gives for maksimalt 3 måneders (90 dages) ophold i Danmark og de øvrige Schengenlande pr. halvår. Fra de 3 måneders ophold trækkes den tid, hvori ansøgeren inden for halvåret allerede har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland. Har ansøgeren opholdt sig i et *andet* Schengenland end Danmark med opholdstilladelse eller med langtidsvisum begrænset til dette Schengenland, fratrækkes denne tid dog ikke, jf. udlændingelovens § 4, stk. 2.

Et visum giver ikke ret til at arbejde i Danmark, medmindre visumindehaveren er fritaget for arbejdstilladelse, jf. udlændingebekendtgørelsens § 33. En visumsticker sættes ind i passet for at markere tilladelsen. Eksempler på visumstickere findes i bilag 3.

Et Schengenvisum udstedes i medfør af visumkodeksens bestemmelser, og gælder for indrejse og ophold i alle Schengenlande, medmindre andet er angivet, jf. udlændingelovens § 4.

Et Schengenvisum kan gives til én eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum, men dog således, at varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Schengenlandene ikke må overstige tre måneder (90 dage) pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene, jf. udlændingelovens § 4. En udlænding, der f.eks. er meddelt Schengenvisum for 30 dage og er indrejst i Danmark eller i et andet Schengenland for første gang den 1. marts 2009 og udrejser igen den 30. marts 2009, og som efter udrejsen straks søger Schengenvisum på ny, kan alene meddeles Schengenvisum for maksimalt 60 dage inden den 31. august 2009, hvor den første halvårige periode udløber. Såfremt ansøgeren ønsker at opholde sig sammenhængende 90 dage i Schengenområdet, må den pågældende således vente indtil udløbet af den første halvårige periode, hvorefter vedkommende på ny kan meddeles visum for 90 dage. En udlænding som har et visum, der er gyldigt til flere indrejser, kan dog indgive en ansøgning om et nyt visum inden udløbet af det gældende visum, og såfremt det nye visum meddeles, så det ligger i forlængelse af det gældende visum, kan visumindehaveren indrejse på det første visum og udrejse på det andet visum.

Der henvises til afsnit 7.6 om beregningen af første indrejse.

7.2 Schengenlandene

Danmark indtrådte den 25. marts 2001 i den praktiske del af Schengensamarbejdet, som indebærer, at paskontrollen er afskaffet ved grænserne mellem de deltagende lande. Til gengæld er kontrollen ved grænserne til tredjelande – de ydre grænser – styrket i overensstemmelse med EU's regler herom.

Følgende 26 europæiske lande er pt. med i Schengensamarbejdet: Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Island, Italien, Letland, Liechtenstein, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Norge, Polen, Portugal, Schweiz, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.

Bulgarien, Cypern, Kroatien og Rumænien deltager endnu kun i visumsamarbejdet i relation til Rådets forordning nr. 539/2001 med senere ændringer (visumforordningen) og Rådets forordning nr. 1683/95 med senere ændringer (forordningen om den ensartet udformede visumsticker). De tre nævnte EU-lande indtræder først i det prak-

tiske og fulde Schengen-samarbejde, når landene har færdiggjort deres forberedelser hertil, og Rådet har truffet afgørelse om deres deltagelse.

7.3 Grundlæggende betingelser for at et Schengenvisum kan udstedes

For at et Schengenvisum kan udstedes, skal følgende grundlæggende betingelser være opfyldt⁹:

- a) Udlændingen skal ved indrejse, under ophold her i landet og ved udrejse herfra være i besiddelse af pas eller andet dokument, der efter justitsministerens (tidligere integrationsministerens) bestemmelse kan godkendes som rejselegitimation, jf. udlændingelovens § 39, stk. 1.
- b) Udlændingen skal have de nødvendige midler til sit underhold under det påtænkte ophold og til hjemrejsen til hjemlandet eller til gennemrejsen til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller være i stand til på lovlig vis at erhverve sig disse midler, jf. udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 2¹⁰.
- c) Udlændingen skal – medmindre særlige grunde taler derimod – være i besiddelse af en rejsesygeforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af helbredsmæssige grunde eller dødsfald, uopsættelig lægebehandling og akut hospitalsbehandling under det påtænkte ophold. Rejseysygeforsikringen skal dække alle Schengenlandene, og minimumsbeløbet for forsikringsdækningen skal være 30.000 euro, jf. udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 3. Rejseysygeforsikringen skal i de relevante tilfælde være tegnet på ansøgningstidspunktet, men ansøgeren bør ikke købe billet til Danmark, før ansøgeren har fået besked fra repræsentationen om, at der kan udstedes visum.
- d) Udlændingen må ikke være indberettet til Schengen-informationssystemet (SIS) som uønsket, jf. udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 4.

⁹ For så vidt angår praksis for visumpligtige familiemedlemmer til unionsborgere samt til danske statsborgere, der er omfattet af reglerne om fri bevægelighed, henvises til afsnit 14.

¹⁰ Som udgangspunkt anses kravet om tilstrækkelige midler for opfyldt, når den pågældende er i besiddelse af 350 kr. pr. døgn. Beløbsgrænsen kan nedsættes, hvis der er tale om privat indkvartering, hvor værten indestår for alle udgifter. Se også bilag 18 til visumhåndbogen.

- e) Udlændingen må ikke udgøre en trussel for Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller nationale sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 5.
- f) Udlændingen må ikke være optaget på den danske indrejseforbudsliste som værende udvist med indrejseforbud i Danmark.
- g) Udlændingens nationalitetspas eller anden form for rejselegitimation, herunder tilbagerejsetilladelse, skal være gyldigt i tre måneder ud over visumperioden.
- h) Udlændingen må ikke være omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union (sanktionslisterne), jf. udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 6.

En udlænding, der ikke opfylder indrejsebetingelserne i udlændingelovens § 28, stk. 1 og 2, kan afvises ved grænsen, jf. nærmere herom i notat af 17. december 2010 om politiets indrejsekontrol samt afvisning ved indreisen af udlændinge, der har fået visum (afvisningsnotatet)¹¹.

7.4 Nationalt begrænset visum (visum med begrænset territorial gyldighed)

Hvis en udlænding ikke opfylder de ovennævnte grundlæggende betingelser for udstedelse af Schengenvisum, kan de danske myndigheder udstede et visum alene gyldigt for ophold i Danmark eller i en gruppe af Schengenlande, jf. udlændingelovens § 4 a. Dette kaldes for et nationalt begrænset visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed (Visa with Limited Territorial Validity, VLTV). Et sådant visum må alene udstedes undtagelsesvist og i begrænset omfang.

En person, der er indberettet i SIS, f.eks. fordi Danmark eller et andet Schengenland har udvist den pågældende med indrejseforbud, vil efter en konkret vurdering, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, kunne meddeles visum begrænset til indrejse og ophold i Danmark, jf. i øvrigt afsnit 12 nedenfor.

¹¹ Det bemærkes, at tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere samt til danske statsborgere, der er omfattet af reglerne om den fri bevægelighed, ikke kan afvises ved grænsen alene af den omstændighed, at de pågældende ikke opfylder kravene om rejselegitimation og gyldigt visum, jf. direktiv 2004/38/EF.

Det bemærkes, at de udlændinge, der udvises af Danmark med indrejseforbud ved dom eller ved en administrativ afgørelse, men hvor betingelserne for en indberetning til SIS i medfør af udlændingelovens § 58 g ikke er opfyldt, optages på en national dansk liste over uønskede personer med indrejseforbud (national indrejseforbudsliste). Denne liste er en del af Det Centrale Kriminalregister og føres af Rigspolitietschefen. En person, der fremgår af den nationale indrejseforbudsliste, vil efter en konkret vurdering, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, tillige kunne meddeles visum begrænset til indrejse og ophold i Danmark, jf. i øvrigt afsnit 12 nedenfor.

Efter udlændingelovens § 4 a kan der endvidere – uanset bestemmelserne i §§ 3-4 – i særlige tilfælde udstedes visum, som begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark. Et sådant visum kan f.eks. udstedes i den situation, hvor en udlænding allerede har opholdt sig her i landet i tre måneder (90 dage) inden for det seneste halvår, men hvor den pågældende på grund af en nær slægtnings dødsfald eller livstruende sygdom på ny har behov for at indrejse i Danmark.

7.5 Et visums gyldighed

Et Schengenvisum kan – som nævnt under afsnit 7.1. – maksimalt give visumindehaveren ret til at opholde sig i Danmark eller i de øvrige Schengenlande i tre måneder (90 dage), enten som et uafbrudt ophold eller som flere forskellige ophold inden for det tidsrum, som visummet er gyldigt for, og i overensstemmelse med det antal indrejser, som der er givet tilladelse til.

Det påhviler enhver visumindehaver at være opmærksom på, hvor lang en periode visummet giver ret til at opholde sig her i landet. Antallet af dage, en person kan opholde sig i Schengenlandene, regnes fra og med indrejsedatoen i Schengenlandene og til og med datoen for udrejsen af Schengenlandene. Det er således ind- og udrejsestemplerne i passet, der lægges vægt på ved vurderingen af, hvornår en person er ind- og udrejst. Hvis en udlænding således indrejser i Schengenområdet via Sverige den 1. marts 2009 på et visum gyldigt for 30 dages ophold, har den pågældende ret til at opholde sig i Danmark eller i de øvrige Schengenlande frem til og med den 30. marts 2009, og den pågældende skal således udrejse af Schengenområdet senest den 30. marts 2009.

En visumindehaver må aldrig opholde sig på et visum i Danmark eller i Schengenområdet i mere end det antal dage, der er anført i rubrikken ”Opholdets varighed...

antal dage” på visumstickeren, uanset hvilken gyldighedsperiode der er anført, ligesom en visumindehaver aldrig må opholde sig i Danmark senere end den dato, hvor gyldighedsperioden for visummet udløber. En visumansøger modtager i forbindelse med meddelelsen af et visum på en dansk repræsentation vejledning herom. Et eksempel på en visumsticker er vedlagt dette notat som bilag 3.

Det er visumindehaverens eget ansvar at være i besiddelse af en returbillet og at udrejse rettidigt af Schengenområdet inden visummets udløb. Der stilles ikke længere krav om, at en visumansøger skal fremvise en returbillet på repræsentationen. Selvom visumindehaveren i forbindelse med visumudstedelsen har fremvist en returbillet på repræsentationen, hvor ind- og udrejsedatoerne ikke svarer til visummets gyldighed, og hvor repræsentationen ikke har gjort indsigelse mod den fremviste returbillet, vil overskridelsen af visummet kunne lægges visumindehaveren til last med henvisning til, at en returbillet vil kunne ombookes med den virkning, at visumindehaveren kan udrejse af Schengenområdet på et andet tidspunkt, end den fremviste returbillet på repræsentationen antydede.

Længden af et visums gyldighedsperiode går typisk ud over det antal dage, som visummet giver indehaveren ret til at opholde sig i Danmark eller i Schengenområdet. De ekstra dage giver visumindehaveren mulighed for – om nødvendigt – at udsætte sin forventede afrejsedato fra hjemlandet med et par dage, uden at det samtidig betyder, at opholdet i Danmark eller i de øvrige Schengenlande bliver kortere end det, som der er ansøgt om og bevilget. En visumindehaver må dog aldrig – som ovenfor anført – opholde sig på et visum i Danmark eller i Schengenområdet i mere end det antal dage, der er anført i rubrikken ”Opholdets varighed... antal dage” på visumstickeren.

For en nærmere beskrivelse af visumstickerne henvises til bilag 3.

7.6 Beregningen af ”første indrejse” ved gentagne indrejser på visum

Et Schengenvisum giver en visumindehaver mulighed for at indrejse og opholde sig i Schengenområdet i højst tre måneder (90 dage) i løbet af en seks måneders periode regnet fra datoen for den første indrejse, jf. udlændingelovens § 3. Datoen for første indrejse bliver væsentlig, når en visumindehaver skal beregne, hvornår den pågældende på ny kan indrejse. Det vil altså sige, at datoen for første indrejse skal fungere som udgangspunkt for beregningen af de halvårsperioder, indenfor hvilke den på-

gældende på ny kan indrejse og opholde sig i Schengenområdet i op til tre måneder (90 dage).

EU-Domstolen har ved dom afsagt den 3. oktober 2006 taget stilling til spørgsmålet om, hvad der nærmere skal forstås ved begrebet ”første indrejse”. Dommen betyder, at ”første indrejse” er den dag, hvor visumindehaveren indrejser, når der er forløbet mere end seks måneder, siden visumindehaveren senest indrejste i Schengenområdet.

Hvis en visumpligtig udlænding har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i en periode kortere end 90 dage (f.eks. 30 dage), kan den pågældende indenfor en seks måneders periode alene meddeles Schengenvisum til ophold i det antal dage, som svarer til 90 dage fratrukket det antal af dage, som det tidligere Schengenophold varede (f.eks. $90 - 30 = 60$ dage). Der kan således ikke ske overlap af visumperioderne for visa, der er gyldige for en enkelt indrejse, hvilket betyder, at der ikke kan meddeles Schengenvisum for en længere periode, end hvad den pågældende udlænding har ret til i forhold til reglen om maksimalt 90 dages ophold i Schengenområdet pr. seks måneders periode.

En udlænding som har et visum, der er gyldigt til flere indrejser i en periode på mindst seks måneder, kan dog indgive en ansøgning om et nyt visum inden udløbet af det gældende visum, og såfremt det nye visum meddeles, så det ligger i forlængelse af det gældende visum, kan visumindehaveren indrejse på det første visum og udrejse på det andet visum. Dette gælder alene for indehavere af visum til flere indrejser, og en udlænding der har et visum, som kun er gyldigt for én indrejse, kan således ikke ansøge om et nyt visum før det allerede udstedte visum er anvendt eller annulleret.

Eksempler:

Hvis en udlænding f.eks. indrejser for første gang i Danmark eller i de øvrige Schengenlande den 1. februar 2008, vil den pågældende kunne opholde sig i Danmark i tre måneder inden for seks måneders perioden frem til den 31. juli 2008.

Hvis udlændingen herefter på ny indrejser i Danmark den 1. oktober 2008 – mere end seks måneder efter den allerførste indrejse i Schengenområdet – vil datoen den 1. oktober 2008 udgøre datoen for ”første indrejse” og herefter være bestemmende for beregningen af en ny seks måneders periode, inden for hvilken den pågældende udlænding kan opholde sig i landet i op til tre måneder. Indrejser udlændingen igen den

1. juni 2009, vil det være denne dato, der udgør datoen for ”første indrejse” og så fremdeles.

En udlænding, der har opholdt sig i Schengenområdet i 60 dage i medfør af et visum gyldigt for flere rejser inden for en periode på mindst seks måneder, som udløber den 30. juni 2010, kan ansøge om et nyt visum inden udløbet af det gældende visum. Såfremt den pågældende får udstedt et nyt visum gyldigt for flere indrejser, med gyldighed fra den 1. juli 2010, kan den pågældende indrejse i juni måned og opholde sig i Schengenområdet i op til 30 dage, som der resterede af det første visum, og udrejse i juli 2010 i medfør af det nye visum.

7.7 Et visums gyldighed i tilfælde af graviditet hos ansøger

Hvis en visumansøger er gravid ved indgivelsen af ansøgningen om visum, vil den pågældendes visum som altovervejende hovedregel blive tidsmæssigt begrænset, således at udrejse af Danmark skal ske senest 2 ½ måned før terminsdatoen. Den tidsmæssige begrænsning skyldes, at et visum kun er beregnet til kortvarige ophold i Danmark (eller de øvrige Schengenlande), og at der ved visumophold her i landet, der lægger sig tæt op ad terminsdatoen, kan være en konkret og overvejende risiko for fødsel her i landet samt et eventuelt deraf følgende længerevarende ophold her i landet. Den tidsmæssige begrænsning er således konkret motiveret bl.a. af det forhold, at de fleste flyselskaber ikke vil medtage passagerer de sidste to måneder før forventet fødsel samt indtil to måneder efter overstået fødsel, hvorfor udlændingemyndighederne således normalt ikke vil kunne pålægge den pågældende visumansøger at udrejse i dette tidsrum.

Udlændingemyndighederne vil i forbindelse med behandlingen af en gravid visumansøgers ansøgning indhente dokumentation for visumansøgerens terminstidspunkt. Dette terminstidspunkt vil herefter virke som skæringsdato i forhold til vurderingen af, hvornår den pågældende senest skal udrejse af Danmark.

Det er imidlertid til enhver tid en visumindehavers ansvar at sikre, at et påtænkt visumbesøg kan gennemføres inden for den meddelte visumperiode, således at udrejse kan gennemføres i overensstemmelse med visummet. Hvis en visumindehaver – mod forventning – føder her i landet, vil Udlændingestyrelsen normalt udsætte udrejsefristen til otte uger efter fødslen.

Ovennævnte praksis om udrejse senest 2 ½ måned før forventet termin kan dog fraviges i følgende tilfælde:

- Visumansøgeren er gift med en udstationeret dansk statsborger eller en person med en opholdstilladelse i Danmark meddelt med mulighed for varigt ophold, hvis forsikring dækker omkostningerne til fødslen i Danmark.
- Den herboende vært dokumenterer, at der er indgået en aftale med et hospital i Danmark vedrørende fødslen, samt at der er betalt for fødslen i Danmark. Det er i den forbindelse ikke tilstrækkeligt, at hospitalet erklærer, at visumansøgeren har ret til gratis sygehusbehandling i forbindelse med en fødsel, uanset at den pågældende ikke har fast bopæl her i landet, jf. § 6 i bekendtgørelse om ret til sygehusbehandling mv. (bekendtgørelse nr. 62 af 20. januar 2010).

Det bemærkes, at det alene er kravet om udrejse af Danmark senest 2 ½ måned før terminsdatoen, der fraviges i de nævnte tilfælde. Det kan således ikke forventes, at det pågældende visum – efter indreisen i Danmark – vil kunne forlænges ud over visumperioden af maksimalt tre måneders (90 dages) varighed. Visumansøgeren har i de nævnte tilfælde det fulde ansvar for, at ind- og udrejse kan ske i overensstemmelse med det meddelte visum.

7.8 Krav om personligt fremmøde i visse visumsager

For at hindre misbrug af visum kan Udlændingestyrelsen i visse visumsager – f.eks. i sager vedrørende forretningsvisum, hvor der er tvivl om, hvorvidt der er tale om et reelt forretningsforhold – stille krav om, at den herboende vært skal møde personligt op i Udlændingestyrelsen, hvis værten bor i Storkøbenhavn, og ellers hos det lokale politi, og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet. Hvis værten efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet udebliver uden anmeldt lovligt forfald, herunder eksempelvis i tilfælde af sygdom, der gør værten ude af stand til at give møde, meddeles der afslag på visumansøgningen.

8 Landeinddeling i grupper – Generelle betragtninger

De lande, hvis statsborgere er visumpligtige til Danmark, er inddelt i tre landegrupper – en asyllandegruppe, en immigrationslandegruppe og en turistlandegruppe.

Landegruppeinddelingen finder alene anvendelse i forbindelse med visumansøgninger, hvor formålet med opholdet i Danmark er turisme eller privatbesøg og finder så-

ledes f.eks. ikke anvendelse i forbindelse med visumansøgninger, hvor formålet med opholdet i Danmark er forretning.

Landegruppeinddelingen er foretaget på baggrund af en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere fra de pågældende lande uden lovligt grundlag vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Således er placeringen af landene i de enkelte landegrupper baseret på antallet af registrerede asylansøgere og antallet af registrerede ansøgninger om familiesammenføring fra de enkelte lande, herunder antallet af personer der har søgt om asyl eller familiesammenføring efter at være indrejst i kraft af et visum. Endvidere lægges der ved placeringen også vægt på erfaringerne med de praktiske udsendelsesmuligheder og muligheden for at behandle en eventuel asylansøgning i en særlig hasteprocedure (åbenbart grundløs-proceduren). Desuden tages der ved placeringen af landene også hensyn til immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen i forhold til andre Schengenlande.

Det er vigtigt, at der i medlemsstaternes respektive visumpraksis tages hensyn til andre Schengenlandes interesser, da et Schengenvisum giver indehaveren adgang til alle medlemsstaternes område, og der er ikke foretaget en egentlig harmonisering af EU-landenes visumpraksis, jf. afsnit 3. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at fokusere på, om statsborgere fra et bestemt visumpligtigt tredjeland erfaringsmæssigt udgør en immigrationsrisiko i forhold til Danmark alene. Det er også nødvendigt at tage hensyn til, om andre Schengenlande oplever problemer med misbrug af visa fra statsborgere fra visumpligtige tredjelandslande.

Inddelingen i landegrupperne har alene vejledende karakter. Der kan således altid efter en konkret vurdering af ansøgers forhold og formålet med opholdet her i landet meddeles visum – uanset at den pågældende ansøger ikke er omfattet af den persongruppe, der i henhold til landegruppeinddelingen som udgangspunkt kan meddeles visum.

Der skal således **altid** foretages en konkret og individuel vurdering af samtlige ansøgers forhold, ligesom de hensyn og forhold, der eksempelvis kan give anledning til meddelelse af visum allerede på repræsentationen, skal vurderes, også når der træffes afgørelse i sagen hos udlændingemyndighederne i Danmark. Dette betyder, at udlændingemyndighederne i Danmark – i lighed med hvad der gælder for repræsentationerne – altid kan meddele visum, hvis dette efter en vurdering af immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen findes ubetænkeligt.

Der vil eksempelvis efter en konkret og individuel vurdering kunne meddeles Schengenvisum til en ansøger, som efter den beskrevne landegruppepraksis normalt ikke ville kunne få Schengenvisum, hvis den pågældende – inden for en kortere årrække forud for den aktuelle visumansøgning – har haft et tidligere problemfrit visumophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande. Det samme gælder – uanset om den pågældende tidligere har haft et problemfrit ophold i Danmark eller et af de øvrige Schengenlande – hvis oplysningerne om den pågældendes personlige forhold og/eller formålet med opholdet i Danmark i øvrigt gør det ubetænkeligt at meddele den pågældende visum.

Udlændingemyndighedernes mulighed for at meddele visum, hvis blot dette efter en vurdering af immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen findes ubetænkeligt, gælder ligeledes i forhold til visumansøgere, der ønsker visum med henblik på forretningsbesøg eller kulturelt besøg her i landet.

I forbindelse med behandlingen af en visumansøgning kan udlændingemyndighederne om nødvendigt indhente oplysninger om ansøgerens og/eller værtens eventuelle opholds- og asylsag fra Udlændingeregistret (UR), Elektronisk Sags- og Dokument Håndtering (EstherH), Det Fælles Visumsystem (IVR-VIS) og Det Centrale Personregister (CPR). Oplysninger fra disse registre, herunder oplysninger om tidligere opholds- og asylsager, kan således indgå i udlændingemyndighedernes vurdering af en visumansøgning.

Udlændingemyndighederne kan i nogle tilfælde desuden have adgang til oplysninger om eventuelle tidligere afslag på visum til Danmark og andre Schengenlande. I forhold til visumansøgninger til andre Schengenlande vil eventuelle afslag alene være markeret med en af de afslagskategorier, som er anført i Visumkodeksens artikel 32, uden yderligere begrundelse, ligesom de danske udlændingemyndigheder ikke vil have adgang til selve afgørelsen. Disse historiske oplysninger kan blive inddraget i den konkrete og individuelle vurdering af ansøgningen i det omfang, det vurderes at være relevant for den konkrete sag. Dette kan bl.a. være tilfældet for oplysninger om, at ansøgeren i forbindelse med en tidligere visumansøgning har fremlagt falske dokumenter, oplysninger om at ansøgeren ikke har kunnet redegøre for formålet med og vilkårene for det forventede ophold, eller oplysninger om at ansøgeren udgjorde en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden mm. Andre typer af oplysninger vil også kunne inddrages.

En ansøgning om Schengenvisum indgivet på en repræsentation i udlandet bedømmes som udgangspunkt efter den praksis, som gælder for det land, hvori ansøgeren er statsborger. Hvis en visumansøger i en længere årrække har haft fast, lovligt ophold i et tredjeland, som er placeret i en anden landegruppe end det land, hvori ansøgeren er statsborger, vil dette forhold dog indgå i bedømmelsen af visumansøgningen, og ansøgningen vil således efter en konkret vurdering – og afhængigt af opholdets varighed – kunne behandles efter praksis for statsborgere fra opholdslandet.

I de tilfælde, hvor der som udgangspunkt alene meddeles Schengenvisum, hvis ansøgeren har en herboende vært, er det en forudsætning for meddelelse af visum, at værten er **fastboende** i Danmark, dvs. som minimum har en folkeregisteradresse her i landet. Hvis der er tale om en udenlandsk vært, er det som udgangspunkt endvidere en forudsætning, at denne har en gyldig opholdstilladelse i Danmark¹². Hvis værten har en opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og hvor der er ansøgt om forlængelse af denne opholdstilladelse, meddeles der som udgangspunkt visum. Hvis værten derimod har en tidsbegrænset opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, f.eks. på baggrund af studier eller arbejde, og denne tilladelse er søgt forlænget, kan der som udgangspunkt ikke meddeles visum, førend opholdstilladelsen er blevet forlænget.

I tilfælde, hvor **ægtefæller** ansøger om Schengenvisum med henblik på at rejse sammen til Danmark, vil ægtefællernes ansøgninger som udgangspunkt skulle behandles individuelt.

Endelig bemærkes det, at der i tilfælde, hvor **mindreårige børn** ansøger om Schengenvisum med henblik på at rejse sammen med deres forældre til Danmark, som udgangspunkt alene sker en bedømmelse af, om forældrene på baggrund af deres forhold kan meddeles Schengenvisum. Hvis forældrene efter denne bedømmelse kan meddeles Schengenvisum, vil de medfølgende mindreårige børn således som udgangspunkt også blive meddelt Schengenvisum.

En nu voksen udlænding, der tidligere er blevet meddelt visum til Danmark som et medfølgende mindreårigt barn, vil omvendt ikke kunne meddeles visum alene under henvisning til det tidligere visum, idet der skal foretages en selvstændig vurdering af ansøgerens forhold. Såfremt en nu voksen udlænding tidligere er blevet meddelt vi-

¹² For så vidt angår praksis for visumpligtige familiemedlemmer til unionsborgere samt til danske statsborgere, der er omfattet af reglerne om fri bevægelighed, henvises til afsnit 14.

sum som mindreårig efter en selvstændig vurdering, kan der imidlertid lægges vægt på dette visumophold i forbindelse med en ny ansøgning om visum.

Nedenfor er beskrevet den nærmere praksis for de tre landegrupper.

8.1 Særligt om visumlempelsesaftaler med forskellige tredjelande

EU-landene har i flere tilfælde indgået aftaler med visumpligtige tredjelande om visumlempelser. Disse aftaler har ikke umiddelbar virkning i forhold til Danmark. Dette følger af Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender. Danmark må således – hvis man ønsker en tilsvarende retstilstand i forholdet mellem Danmark og det pågældende tredjeland – indgå en bilateral aftale med samme indhold som EU-aftalens.

Der er indgået en aftale mellem EU og Rusland om visumlempelser, der trådte i kraft den 1. juni 2007. Danmark er ikke omfattet af aftalen på grund af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender, men Danmark har indgået en tilsvarende bilateral aftale med Rusland. Denne aftale trådte i kraft den 1. oktober 2009¹³.

Der er endvidere indgået aftaler om visumlempelser mellem EU og henholdsvis Albanien, Bosnien-Hercegovina, Makedonien (FYROM), Moldova, Montenegro, Serbien og Ukraine. Aftalerne trådte i kraft den 1. januar 2008. EU har endvidere indgået en visumlempelsesaftale med Georgien, som trådte i kraft den 1. marts 2011. Danmark er ikke omfattet af aftalerne på grund af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender, men Danmark har indgået tilsvarende visumlempelsesaftaler med Albanien¹⁴, Bosnien-Hercegovina¹⁵, Moldova¹⁶, Montenegro¹⁷, Serbien¹⁸

¹³ Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Rusland på www.nyidanmark.dk/visum.

¹⁴ Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Albanien på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. december 2008.

¹⁵ Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Bosnien-Hercegovina på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. april 2009.

¹⁶ Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Moldova på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen er trådt i kraft den 1. september 2011.

¹⁷ Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Montenegro på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. august 2008.

¹⁸ Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Serbien på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. maj 2009.

og Ukraine¹⁹. Danmark er endvidere ved at indgå en tilsvarende aftale med Georgien og Makedonien (FYROM).

En visumlempelsesaftale er en aftale, der letter procedurerne for behandlingen af visumansøgninger, specielt i forhold til dokumentationen for formålet med opholdet – herunder f.eks. for journalister, deltagere i kulturelle arrangementer og forretningsfolk. Endvidere fastlægger aftalerne bestemmelser for udstedelse af længerevarende visa til flere indrejser, indehavere af diplomatpas fritages for visum, og sagsbehandlingstiden fastlægges til maksimum 10 dage, dog op til 30 dage i særlige tilfælde.

Yderligere oplysninger om aftalerne samt aftalernes indhold vil blive lagt på udlændingemyndighedernes internetportal www.nyidanmark.dk/visum, når aftalerne træder i kraft.

8.2 Ansøgere, der tidligere er meddelt Schengenvisum eller opholdstilladelse i Danmark

Der kan gives Schengenvisum til ansøgere, der tidligere – inden for en kortere årække forud for den aktuelle visumansøgning – er meddelt visum til Danmark eller visum til et andet Schengenland, forudsat at ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke væsentligt har ændret sig, siden ansøgeren senest blev meddelt visum. Det er i den forbindelse en betingelse, at ansøgeren har benyttet og overholdt betingelserne for det tidligere udstedte visum, herunder den i visummet fastsatte frist for udrejse og det heri angivne formål med besøget. Det er i den forbindelse tilstrækkeligt, at ansøgeren én gang har været meddelt Schengenvisum, såfremt dette er benyttet og betingelserne herfor er overholdt. Det er således ikke et krav, at ansøgeren har haft flere problemfrie visumophold i Schengenområdet. Der lægges vægt på tidligere visumophold i det til enhver tid værende Schengenområde. Visumophold i et nuværende Schengenland forud for det pågældende lands indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde kan således ikke tillægges samme vægt.

Der kan endvidere meddeles Schengenvisum til en ansøger, der tidligere har haft opholdstilladelse i Danmark, forudsat at ansøgeren i forbindelse med sin tidligere opholdstilladelse har haft et uproblematisk ophold. Det er endvidere en forudsætning, at ansøgerens personlige forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke har ændret

¹⁹ Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Ukraine på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. marts 2009.

sig væsentligt og på en sådan måde, siden ansøgeren forlod Danmark, at det efter en konkret vurdering må anses som betænkeligt at meddele den pågældende visum.

8.3 Særlige vilkår for medfølgende familie til danske statsborgere, der er fast etableret i udlandet, som ønsker at holde ferie i Danmark

Der kan endvidere meddeles visum til en ægtefælle, fast samlever, kærester og mindreårige børn til en dansk statsborger, der er fast etableret i udlandet, hvis den danske statsborger ønsker at holde ferie i Danmark sammen med sin nærmeste familie. I forbindelse hermed stilles der ikke krav om, at værten ved ansøgningens indgivelse skal være fastboende med folkeregisteradresse i Danmark i modsætning til udgangspunktet, hvorefter værten skal være fastboende i Danmark på ansøgningstidspunktet.

Ved fast etablering forstås i denne sammenhæng, at den danske statsborger har opgivet sin danske bopæl og har taget længerevarende ophold i udlandet. Den danske statsborger skal således have fast bopæl i udlandet, og det er i den forbindelse en betingelse, at der i forbindelse med visumansøgningen fremvises dokumentation for, at den danske statsborger har en fast adresse i det pågældende land, f.eks. i form af en adresseattest fra landets bopælsregistreringsmyndighed. En dansk statsborger, som alene opholder sig midlertidigt i udlandet, f.eks. under et ferieophold, vil ikke være omfattet af disse regler.

8.4 Asyllandegruppen

8.4.1 Placering af lande i asyllandegruppen

I asyllandegruppen placeres lande, hvorfra der kommer relativt mange asylansøgere, og lande, hvortil der kan være udsendelsesvanskeligheder. I forbindelse med placeringen af lande i asyllandegruppen tages der således hensyn til antallet af asylansøgere fra landene, til udsendelsesmulighederne og til muligheden for at behandle asylsager vedrørende ansøgere af en bestemt nationalitet i åbenbart grundløs-proceduren.

8.4.2 Lande, der for tiden er placeret i asyllandegruppen

Afghanistan, Algeriet, Den Demokratiske Republik Congo, Eritrea, Irak, Iran, Kosovo, Nigeria, Pakistan, Somalia, statsløse palæstinensere, Sri Lanka, Sudan, Sydsudan, og Syrien. Der gør sig dog særlige forhold gældende for somaliske og syriske statsborgere, jf. afsnit 8.4.7 og 8.4.8.

Det bemærkes, at andre statsløse end statsløse palæstinensere vurderes i forhold til det land, hvori de pågældende har fast ophold.

8.4.3 Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum

For landene placeret i asyllandegruppen gælder der en meget streng visumpraksis, hvorefter der som udgangspunkt kun gives Schengenvisum til **ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre** til en her i landet fastboende person. Ved faste samlevende forstås personer, der kan dokumentere, at de har boet sammen i et samlivsforhold af fastere karakter på fælles bopæl i mindst 1½ til 2 år.

Dette udgangspunkt er dog yderligere skærpet, for så vidt angår statsborgere fra Somalia og Syrien, se nærmere herom nedenfor under afsnit 8.4.7 og 8.4.8.

8.4.4 Ekstraordinære omstændigheder

For ansøgere, som ikke er omfattet af persongruppen, der normalt kan få visum i asyllandegruppen, gælder det, at der kan gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. hvis den herboende vært lider af en livstruende sygdom, eller hvis ansøgeren skal deltage i et nært familiemedlems begravelse. I den forbindelse indgår ansøgerens tilknytning til den herboende vært som et væsentligt moment i vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum. Schengenvisum vil således kunne meddeles, hvis der mellem ansøgeren og den herboende vært består en særlig tæt og mangeårig tilknytning, der kan dokumenteres. I de tilfælde, hvor der foreligger livstruende sygdom hos den herboende vært, skal dette dokumenteres ved erklæring fra en person med lægefaglig uddannelse. Det er i den forbindelse ikke et krav, at den livstruende sygdom er i terminalstadiet, men sygdommen skal efter en lægelig vurdering være af en aktuelt livstruende karakter.

8.4.5 Formodningsvurdering

For asyllandegruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er **en begrundet formodning** for, at visumansøgeren vil benytte et meddelt visum til uden lovligt grundlag at tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

Dette vil være tilfældet, hvor visumansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvor ansøgeren tidligere har udvist en ad-

færd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere meddelt visum. Har ansøgeren tidligere ansøgt om og er meddelt afslag på asyl i Danmark, vil dette kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering af immigrationsrisikoen. Desuden vil det kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering, at ansøgeren under et tidligere visumophold har indgivet ansøgning om opholds- eller arbejdstilladelse, såfremt ansøgeren i forbindelse med afslag herpå ikke er udrejst i overensstemmelse med den af udlændingemyndighederne fastsatte udrejsefrist. Har ansøgeren fået inddraget en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, eller har ansøgeren på anden vis haft et problematisk ophold i forbindelse med en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, vil dette kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering af immigrationsrisikoen. Det vil desuden kunne indgå som et moment i udlændingemyndighedernes vurdering, hvis der foreligger oplysninger om, at ansøgeren tidligere har søgt om visum via et andet Schengenlands repræsentation, til trods for at hoveddestinationen var Danmark, med det formål at omgå den danske visumpraksis.

Der meddeles endvidere afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er en begrundet formodning for, at ansøgeren vil benytte et meddelt visum til at søge at tage arbejde i Danmark eller i de øvrige Schengenlande uden fornøden tilladelse hertil. Der meddeles herudover afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens tilknytning til sit hjemland eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl, ikke er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland, herunder om den pågældende er i beskæftigelse, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Opmærksomheden rettes især mod personer i særlige risikokategorier, herunder arbejdsløse og personer, der ikke kan dokumentere at have en fast indtægt. Det forhold, at en visumansøger er uden beskæftigelse, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Det kan endvidere indgå i vurderingen, hvis visumansøgeren tidligere – f.eks. i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse til Danmark – har indleveret forfalskede dokumenter, uanset at disse dokumenter ikke er indleveret sammen med visumansøgningen. Dette vil dog ikke i sig selv kunne begrunde afslag på visum.

Der kan herudover meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor en herboende vært har udvist en sådan adfærd, der indikerer, at den aktuelle visumansøger ikke kun ønsker et kortvarigt ophold i Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor værten tidligere har haft besøg af samme eller en anden visumansøger, og hvor den pågældende har misbrugt det udstedte visum, jf. nærmere herom afsnit 11.1. Det kan eksempelvis også være tilfældet, hvis værten tidligere har inviteret personer til Danmark, der herefter ikke er returneret til hjemlandet efter udløbet af visumperioden og/eller hvis værten – uden at dette har en naturlig årsag i form af eksempelvis afholdelse af større begivenheder – inviterer en lang række ansøgere, som værten alene har et perifert kendskab og/eller relation til. Der meddeles desuden afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor flere af ansøgerens familiemedlemmer tidligere er meddelt visum til Danmark og ikke er udrejst ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet, og hvor det således ikke kan udelukkes, at også ansøgeren vil benytte et meddelt Schengenvisum til at tage længevarende ophold her i landet eller i et af de øvrige Schengenlande.

Det følger af Visumkodeksen²⁰, at der som udgangspunkt skal meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er begrundet tvivl om rigtigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det meddelte visum.

8.4.6 Særligt om forældre, der søger om visum

For så vidt angår forældre, der ansøger om Schengenvisum med henblik på at besøge herboende børn, lægges der desuden bl.a. vægt på, om forældrene har andre børn i hjemlandet. Der vil således som udgangspunkt skulle meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor det på baggrund af en konkret vurdering skønnes, at ansøgerne ikke har en væsentlig tilknytning til hjemlandet. Det vil f.eks. som udgangspunkt ikke kunne antages, at ansøgeren har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis alle ansøgenes børn eller familie i øvrigt opholder sig i Danmark eller i andre lande end hjemlandet eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl. Det vil som udgangspunkt heller ikke kunne antages, at ansøgerne har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis ansøgerne ikke opholder sig i det land, hvori de har statsborgerskab, men opholder sig i et tredjeland. Det vil dog i sådanne tilfælde kunne tillægges en vis betydning, hvis ansøgerne gennem en længere årrække har haft og fortsat har fast opholds-

²⁰ Visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b

tilladelse i dette tredjeland, og hvis ansøgerne er fast etableret i dette land i form af beskæftigelse, fast ejendom eller andet.

Udlændingemyndighederne kan af hensyn til immigrationsrisikoen – eksempelvis hvor der ikke er nogen børn i hjemlandet, og hvor ægtefællerne udgør hinandens tilknytning til hjemlandet – betinge et visum af, at den ene ægtefælle forbliver i hjemlandet. Hvis betingelsen ikke blev stillet, ville alternativet være, at begge ægtefæller blev meddelt afslag på visum.

8.4.7 Særligt om somaliske statsborgere

For somaliske statsborgere gælder det, at der alene kan meddeles Schengenvisum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af det herboende familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald.

Denne praksis er fastsat på baggrund af, at somaliske nationalitetspas ikke anerkendes som gyldig rejselegitimation, idet disse ikke kan tillægges sædvanlig bevismæssig betydning som følge af forholdene i Somalia. Derved er de grundlæggende betingelser for udstedelse af Schengenvisum ikke opfyldt, jf. afsnit 7.3 ovenfor.

Hvis der undtagelsesvis meddeles Schengenvisum til en somalisk statsborger, vil de danske udlændingemyndigheder være behjælpelige med at tilvejebringe den nødvendige rejselegitimation. I praksis vil Udlændingestyrelsen således bemyndige en dansk repræsentation i udlandet til at udstede et laissez-passes til den pågældende person. Et laissez-passes gælder alene for rejse til Danmark og er alene gyldigt for én indrejse her i landet.

Er der i et laissez-passes isat en visumsticker, vil politiet ved ankomsten til Danmark påføre visummet et indrejsestempel, og udlændingen vil dernæst skulle rette henvendelse til enten det stedlige politi eller Udlændingestyrelsen og aflevere det udstedte laissez-passes.

Er der ikke isat en visumsticker, vil politiet i forbindelse med indreisen i Danmark inddrage det originale laissez-passes og udlevere en farvekopi til udlændingen med henblik på at sikre, at rejsedokumentet ikke misbruges, herunder benyttes af samme person til flere indrejser eller af andre personer til uberettiget at indrejse i Danmark.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på forretningsbesøg, deltagelse i kulturelle arrangementer eller sportsstævner gælder som udgangspunkt ikke for somaliske statsborgere.

Der gælder særlige regler, når der er tale om Schengenvisum til ægtefæller fra Somalia. Se nedenfor i afsnit 8.4.9.

8.4.8 Særligt om syriske statsborgere

For syriske statsborgere gælder det, at der alene kan meddeles Schengenvisum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af det herboende familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald.

Denne praksis er begrundet i, at der i de seneste år har været en markant stigning i antallet af syriske asylansøgere, og at det for tiden ikke er muligt at udsende personer tvangsmæssigt til Syrien.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på forretningsbesøg, deltagelse i kulturelle arrangementer eller sportsstævner gælder som udgangspunkt ikke for syriske statsborgere.

Der gælder særlige regler, når der er tale om Schengenvisum til ægtefæller fra Syrien. Se nedenfor i afsnit 8.4.9.

8.4.9 Særlig praksis for ægtefæller fra Somalia og Syrien

Som beskrevet ovenfor i afsnit 8.4.7 og 8.4.8 kan somaliske og syriske statsborgere som udgangspunkt kun meddeles Schengenvisum til Danmark i ekstraordinære situationer.

Der kan dog meddeles Schengenvisum til somaliske og syriske statsborgere, der ønsker at besøge en herboende ægtefælle, hvis ansøgeren tidligere har ansøgt om familiesammenføring på baggrund af ægteskabet, og det i forbindelse med behandlingen af ansøgningen om familiesammenføring er konstateret, at ægteparret opfylder betingelserne for familiesammenføring bortset fra kravet om, at ansøgeren skal have en selvstændig tilknytning til Danmark.

Det er således en forudsætning for meddelelse af visum efter den særlige praksis for ægtefæller fra Somalia eller Syrien, at den pågældende ansøger – forinden indgivelse

af visumansøgningen – har indgivet og fået realitetsbehandlet en ansøgning om familiesammenføring med den herboende ægtefælle.

Det er endvidere en forudsætning, at det i forbindelse med familiesammenførings sagens behandling er fastslået, at den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark, således at det alene er ansøgeren, der ikke opfylder sin del af tilknytningskravet.

Herudover er det en betingelse for meddelelse af visum, at det er konstateret, at der foreligger et retsgyldigt ægteskab eller et i øvrigt beskyttelsesværdigt familieliv (jf. EMRK artikel 8), og at de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring (boligkrav, forsørgelseskrav mv.) er opfyldt, dog således at opfyldelse af kravet om sikkerhedsstillelse først skal dokumenteres efter indrejsen.

I forbindelse med behandlingen af en visumansøgning fra en somalisk eller syrisk ægtefælle vil Udlændingestyrelsen således gennemgå ansøgerens tidligere familiesammenførings sag for at undersøge, om de øvrige betingelser for at give opholdstilladelse er til stede.

Hvis dokumentationen for opfyldelse af de løbende betingelser er af ældre dato, eller hvis der ikke i familiesammenførings sagen er taget stilling til f.eks. opfyldelse af boligkravet eller forsørgelseskravet, vil opfyldelse af disse krav skulle dokumenteres i forbindelse med visumsagens behandling. Det vil imidlertid ikke altid være muligt for Udlændingestyrelsen at indhente og vurdere den nye dokumentation inden for de i visumkodeksen fastsatte tidsfrister for sagsbehandlingen, hvilket betyder, at det i nogle sager vil være nødvendigt at meddele afslag under henvisning til den manglende dokumentation. Der vil i sådanne tilfælde være mulighed for at få sagen genoptaget, hvis dokumentationen herefter fremsendes.

8.5 Immigrationslandegruppen

8.5.1 Placering af lande i immigrationslandegruppen

I immigrationslandegruppen placeres lande, hvis statsborgere efter myndighedernes erfaring i nogen udstrækning søger videregående ophold i Danmark.

Immigrationslandegruppen er underinddelt i to grupper. En immigrationslandegruppe med referencebegrænsning og en immigrationslandegruppe uden referencebegrænsning. Hvorvidt et land placeres i den ene eller den anden gruppe afhænger af, hvor

mange statsborgere fra det pågældende land der erfaringsmæssigt søger videregående ophold i Danmark. I immigrationslandegruppen med referencebegrænsning kræves det, at ansøgeren har en bestemt tilknytning til den herboende reference (vært). Det er omvendt ikke en betingelse i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning.

8.5.2 *Immigrationslandegruppen med referencebegrænsning*

8.5.2.1 *Lande, der for tiden er placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning*

Armenien, Bangladesh, Burma (Myanmar), Burundi, Cameroun, Egypten, Elfenbenskysten, Etiopien, Gambia, Georgien, Ghana, Hviderusland (Belarus), Indien, Jordan, Kenya, Kina²¹, Libanon, Libyen, Marokko, Rusland²², Rwanda, Sierra Leone, Tyrkiet²³, Uganda, Ukraine²⁴, Vietnam og Yemen.

8.5.2.2 *Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum*

For lande placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning gælder det, at der gives Schengenvisum til følgende familiemedlemmer til en her i landet fastboende person: **ægtefæller, faste samlevende, kærester og forlovede, børn uanset alder og disses eventuelt medfølgende ægtefæller, forældre (og disses eventuelt medfølgende ægtefæller), samt søskende og disses eventuelt medfølgende ægtefæller.**

Herudover gives der Schengenvisum til en her i landet fastboende persons **mindreårige niecer og mindreårige nevøer samt mindreårige børnebørn**, hvis disse ønsker at rejse til Danmark – uden ledsagelse af en af eller begge deres forældre eller anden voksen person – med henblik på ferieophold.

²¹ Der gælder dog en særlig praksis for eksiltibetanere bosat i Nordindien.

²² Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Rusland på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. oktober 2009.

²³ Se afsnit 15 om den særlige visumfritagelse for tyrkiske tjenesteydere.

²⁴ Læs nærmere om visumlempelsesaftale med Ukraine på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. marts 2009.

Der gives desuden Schengenvisum til **nære bekendte til tidligere danske udstationerede, mindreårige sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem.**

For at give Schengenvisum til **kærester** kræves det, at det kan dokumenteres, at parret har haft et sædvanligt forudgående personligt kendskab til hinanden i kraft af et fast kæresteforhold. Det er således en forudsætning, at parret kender og har mødt hinanden personligt. Det er således ikke nok, at parret kender hinanden, fordi parret har haft telefonisk og/eller skriftlig kontakt eksempelvis via Internettet. Uanset at parret har mødt hinanden personligt, meddeles der afslag, hvis parret ikke har større kendskab til hinandens personlige forhold, eller den personlige kontakt ikke er af nyere dato. Der stilles samme krav til det personlige kendskab, uanset om ansøgeren ønsker at indrejse i Danmark med henblik på at indgå ægteskab.

Der meddeles afslag på visum med henblik på kærestebesøg, hvis ansøgeren og/eller værten er registreret som gift med en anden person, idet kæresteforholdet mellem ansøgeren og værten i så fald ikke kan anses for dokumenteret. Dog kan der meddeles visum, såfremt der indsendes dokumentation for, at ægteskabet er ophørt ved endelig skilsmisse.

I forbindelse med vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum til mindreårige **sponsorbørn**, lægger udlændingemyndighederne bl.a. vægt på, hvilket land sponsorbarnet kommer fra og arten og omfanget af den støtte, som sponsoren har ydet overfor det pågældende barn. Kan det således lægges til grund, at sponsoren i kraft af støtte til barnet og/eller dennes familie f.eks. har været medvirkende til at sikre barnets skolegang og uddannelse, at sikre barnets sundhed, således at sygdomme og mangelfuld ernæring undgås, eller i øvrigt har været medvirkende til en forbedring af det pågældende barns levevilkår, meddeles der som udgangspunkt visum.

I forbindelse med visum til **nære bekendte til tidligere danske udstationerede** er det et krav, at udstationeringen skal have haft en varighed på minimum seks sammenhængende måneder, og at udstationeringen skal have været led i en ansættelse hos en offentlig myndighed eller en dansk eller udenlandsk privat virksomhed med forretningssted både i Danmark og i udlandet. Udstationering for en større nødhjælpsorganisation, som er registreret i Danmark, med virke i udlandet, kan i nogle tilfælde sidestilles hermed. Herudover lægger udlændingemyndighederne vægt på den herboende værts tilknytning til ansøgeren, herunder eksempelvis karakteren af den fortsatte kontakt efter ophør af udstationeringen. Herudover lægges der vægt på

den enkelte ansøgers interesse i at besøge den herboende vært samt værtens interesse i at modtage besøg.

Der meddeles endvidere visum til en **ægtefælle, fast samlever eller kæreste og mindreårige børn til en dansk** statsborger, som aktuelt er fast etableret i udlandet, hvis parret eksempelvis ønsker at holde ferie sammen i Danmark. I den situation stilles der ikke krav om, at værten ved ansøgningens indgivelse skal være fastboende med folkeregisteradresse i Danmark i modsætning til udgangspunktet, hvorefter værten skal være fastboende i Danmark på ansøgningstidspunktet, jf. afsnit 8. Det er i denne forbindelse et krav, at den danske statsborger har opgivet sin danske bopæl og har taget længerevarende ophold i udlandet, se mere herom ovenfor under afsnit 8.3.

8.5.2.3 Ekstraordinære omstændigheder

For ansøgere fra lande placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning gælder det, at ansøgere, som ikke er omfattet af persongruppen, der normalt kan få Schengenvisum, kan gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. livstruende sygdom hos en herboende vært eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem. I den forbindelse indgår ansøgerens tilknytning til den herboende vært som et væsentligt moment i vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum. Schengenvisum vil således kunne meddeles, hvis der mellem ansøgeren og den herboende vært består en særlig tæt og mangeårig tilknytning, der kan dokumenteres. I de tilfælde, hvor der foreligger livstruende sygdom hos den herboende vært, skal dette dokumenteres ved erklæring fra en person med lægefaglig uddannelse. Det er i den forbindelse ikke et krav, at den livstruende sygdom aktuelt er i terminalstadiet, men sygdommen skal efter en lægelig vurdering være af aktuel livstruende karakter.

8.5.2.4 Formodningsvurdering

For immigrationslandegruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om visum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er **en høj grad af risiko** for, at visumansøgeren uden lovligt grundlag vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum eller en af udlændin-

gemyndighederne fastsat udrejsefrist, eksempelvis i forbindelse med afslag på opholds- eller arbejdstilladelse. Har ansøgeren fået inddraget en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, eller har ansøgeren på anden vis haft et problematisk ophold i forbindelse med en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, vil dette kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering af immigrationsrisikoen. Det vil desuden kunne indgå som et moment i udlændingemyndighedernes vurdering, hvis der foreligger oplysninger om, at ansøgeren tidligere har søgt om visum via et andet Schengenlands repræsentation, til trods for at hoveddestinationen var Danmark, med det formål at omgå den danske visumpraksis. Der skal endvidere meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er en begrundet formodning for, at ansøgeren vil benytte et meddelt visum til at søge at tage arbejde i Danmark eller i de øvrige Schengenlande uden fornøden tilladelse hertil.

Det kan endvidere indgå i vurderingen, hvis visumansøgeren tidligere – f.eks. i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse til Danmark – har indleveret forfalskede dokumenter, uanset at disse dokumenter ikke er indleveret sammen med visumansøgningen. Dette vil dog ikke i sig selv kunne begrunde afslag på visum.

Der kan herudover meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor en herboende vært har udvist en sådan adfærd, der indikerer, at den aktuelle visumansøger ikke kun ønsker et kortvarigt ophold i Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor værten tidligere har haft besøg af samme eller en anden visumansøger, og hvor den pågældende har misbrugt det udstedte visum, jf. nærmere herom afsnit 11.1. Det kan eksempelvis også være tilfældet, hvis værten tidligere har inviteret personer til Danmark, der herefter ikke er returneret til hjemlandet efter udløbet af visumperioden og/eller hvis værten – uden at dette har en naturlig årsag i form af eksempelvis afholdelse af større begivenheder – inviterer en lang række ansøgere, som værten alene har et perifert kendskab og/eller relation til.

Ved visumansøgninger indgivet af andre end ægtefæller, faste samlever, mindreårige børn og forældre²⁵ skal der herudover meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens tilknytning

²⁵ Dette vil omfatte ansøgninger indgivet af kærester, forlovede, børn over 18 år og disses eventuelt medfølgende ægtefæller, forældre (og disses eventuelt medfølgende ægtefæller), søskendes og disses eventuelt medfølgende ægtefæller, mindreårige niecer, nevøer og børnebørn, nære bekendte til tidligere danske udstationerede, mindreårige sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem, jf. afsnit 8.5.2.2.

til hjemlandet eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl, ikke er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland, herunder om den pågældende er i beskæftigelse, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Opmærksomheden rettes især mod personer i særlige risikokategorier, herunder arbejdsløse og personer, der ikke kan dokumentere at have en fast indtægt. Det forhold, at en visumansøger er uden beskæftigelse, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Udlændingemyndighederne skal i forbindelse med denne vurdering tage højde for, hvilken form for længerevarende ophold der kan blive tale om. En risiko for, at ansøgeren eventuelt vil søge at opnå længevarende ophold ved at ansøge om en af de typer af opholdstilladelse, der efter udlændingelovens § 4 c, stk. 4, ikke medfører en karensperiode, skal således ikke medføre afslag på visumansøgningen. Dette omfatter bl.a. familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 og 6. Dette betyder, at f.eks. kærester som udgangspunkt kan meddeles visum på trods af en svag tilknytning til hjemlandet, da risikoen for, at ansøgeren vil søge om opholdstilladelse i disse tilfælde, knytter sig til familiesammenføringsreglerne.

Det følger af Visumkodeksen²⁶, at der som udgangspunkt skal meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er begrundet tvivl om rigtigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det meddelte visum.

²⁶ Visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b

8.5.3 *Immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning*

8.5.3.1 *Lande, der for tiden er placeret i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning*

Albanien²⁷, Aserbajdsjan, Benin, Bosnien-Hercegovina²⁸, Congo (Brazzaville), Djibouti, Filippinerne, Makedonien (FYROM)²⁹, Moldova³⁰, Mongoliet, Montenegro³¹, Nepal, Niger, Peru, Serbien³², Thailand, Togo, Tunesien og Zimbabwe.

For så vidt angår Albanien, Bosnien-Hercegovina, Makedonien (FYROM), Montenegro og Serbien, bemærkes det, at visumpligten alene gælder for personer, som er indehavere af et ikke-biometrisk pas, idet statsborgere fra de pågældende lande, som er indehavere af et biometrisk pas, er visumfri.

Det bemærkes, at visumfriheden for serbiske statsborgere er begrænset. For personer med bopæl i Kosovo som defineret ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999 og personer, hvis attester for statsborgerskab er udstedt for Kosovoområdet, vil et særligt koordinationsdirektorat i Beograd være ansvarligt for modtagelse af ansøgninger om og udstedelse af pas. I betragtning af sikkerhedsproblemerne, især vedrørende muligheden for ulovlig migration, er indehavere af serbiske pas, som er udstedt af dette specifikke koordinationsdirektorat (på serbisk: Koordinaciona uprava), udelukket fra den visumfri ordning for Serbien.

8.5.3.2 *Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum*

For lande placeret i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum til ansøgere fra disse lande, uanset hvem de ønsker at besøge, herunder også for at besøge venner og bekendte. Det er dog fortsat en forudsætning, at ansøger har en herboende vært i Danmark.

²⁷ Læs nærmere om visumlempelsesaftale med Albanien på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. december 2008.

²⁸ Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Bosnien-Hercegovina på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. april 2009.

²⁹ Se afsnit 8.1. om kommende visumlempelsesaftaler med bl.a. Makedonien (FYROM).

³⁰ Se afsnit 8.1. om visumlempelsesaftalen med bl.a. Moldova.

³¹ Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Montenegro på www.nyidanmarkdk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. august 2008.

³² Læs nærmere om visumlempelsesaftalen med Serbien på www.nyidanmark.dk/visum. Aftalen trådte i kraft den 1. maj 2009.

Der meddeles endvidere visum til en **ægtefælle, fast samlever eller kæreste og mindreårige børn til en dansk** statsborger, som aktuelt er fast etableret i udlandet, hvis parret eksempelvis ønsker at holde ferie sammen i Danmark. I den situation stilles der ikke krav om, at værten ved ansøgningens indgivelse skal være fastboende med folkeregisteradresse i Danmark i modsætning til udgangspunktet, hvorefter værten skal være fastboende i Danmark på ansøgningstidspunktet, jf. afsnit 8. Det er i denne forbindelse et krav, at den danske statsborger har opgivet sin danske bopæl og har taget længerevarende ophold i udlandet, se mere herom ovenfor under punkt 8.3.

8.5.3.3 Formodningsvurdering

For immigrationslandegruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om visum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er **en høj grad af risiko** for, at visumansøgeren uden lovligt grundlag vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum eller en af udlændingemyndighederne fastsat udrejsefrist, eksempelvis i forbindelse med afslag på opholds- eller arbejdstilladelse. Har ansøgeren fået inddraget en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, eller har ansøgeren på anden vis haft et problematisk ophold i forbindelse med en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, vil dette kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering af immigrationsrisikoen. Det vil desuden kunne indgå som et moment i udlændingemyndighedernes vurdering, hvis der foreligger oplysninger om, at ansøgeren tidligere har søgt om visum via et andet Schengenlands repræsentation, til trods for at hoveddestinationen var Danmark, med det formål at omgå den danske visumpraksis.

Der skal endvidere meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er en begrundet formodning for, at ansøgeren vil benytte et meddelt visum til at søge at tage arbejde i Danmark eller i de øvrige Schengenlande uden fornøden tilladelse hertil.

Det kan endvidere indgå i vurderingen, hvis visumansøgeren tidligere – f.eks. i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse til Danmark – har indleveret forfalskede dokumenter, uanset at disse dokumenter ikke er indleveret sammen med visumansøgningen. Dette vil dog ikke i sig selv kunne begrunde afslag på visum.

Der kan herudover meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor en herboende vært har udvist en sådan adfærd, der indikerer, at den aktuelle visumansøger ikke kun ønsker et kortvarigt ophold i Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor værten tidligere har haft besøg af samme eller en anden visumansøger, og hvor den pågældende har misbrugt det udstedte visum, jf. nærmere herom afsnit 11.1. Det kan eksempelvis også være tilfældet, hvis værten tidligere har inviteret personer til Danmark, der herefter ikke er returneret til hjemlandet efter udløbet af visumperioden og/eller hvis værten – uden at dette har en naturlig årsag i form af eksempelvis afholdelse af større begivenheder – inviterer en lang række ansøgere, som værten alene har et perifert kendskab og/eller relation til.

Ved visumansøgninger indgivet af andre end ægtefæller, faste samlever, mindreårige børn og forældre³³ skal der herudover meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens tilknytning til hjemlandet eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl, ikke er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland, herunder om den pågældende er i beskæftigelse, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Opmærksomheden rettes især mod personer i særlige risikokategorier, herunder arbejdsløse og personer, der ikke kan dokumentere at have en fast indtægt. Det forhold, at en visumansøger er uden beskæftigelse, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Udlændingemyndighederne skal i forbindelse med denne vurdering tage højde for, hvilken form for længerevarende ophold der kan blive tale om. En risiko for, at ansøgeren eventuelt vil søge at opnå længerevarende ophold ved at ansøge om en af de typer af opholdstilladelse, der efter udlændingelovens § 4 c, stk. 4, ikke medfører en karensperiode, skal således ikke medføre afslag på visumansøgningen. Dette omfatter bl.a. familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 og 6. Dette betyder, at f.eks. kærester som udgangspunkt kan meddeles visum på trods af en svag tilknytning til hjemlandet, da risikoen for, at ansøgeren vil søge om opholdstilladelse i disse tilfælde, knytter sig til familiesammenføringsreglerne.

³³ Dette vil omfatte alle andre persongrupper end ægtefæller, faste samlever, mindreårige børn og forældre, der har indgivet ansøgning under henvisning til en vært i Danmark.

Det følger af Visumkodeksen³⁴, at der som udgangspunkt skal meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er begrundet tvivl om rigtigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det meddelte visum.

8.6 Turistlandegruppen

8.6.1 Placering af lande i turistlandegruppen

I turistlandegruppen placeres de øvrige lande, som Danmark har visumpligt overfor. Disse landes statsborgere udgør erfaringsmæssigt en meget ringe eller ingen immigrationsrisiko.

8.6.2 Lande, der for tiden er placeret i turistlandegruppen

Angola, Bahrain, Belize, Bhutan, Bolivia, Botswana, Burkina Faso, Cambodja, Colombia, Comorerne, Cuba, Den Centralafrikanske Republik, Den Dominikanske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Dominica, Ecuador, Fiji, Forenede Arabiske Emirater, Gabon, Grenada, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Haiti, Indonesien, Jamaica, Kapverdiske Øer, Kasakhstan, Kirgisistan, Kiribati, Kuwait, Laos, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Maldiverne, Mali, Marshall-øerne, Mauretaniens, Mikronesien, Mozambique, Namibia, Nauru, Oman, Palau, Papua New Guinea, Qatar, Salomonøerne, Samoa, Sao Tomé & Príncipe, Saudi Arabien, Senegal, St. Lucia, St. Vincent og Grenadinerne, Surinam, Swaziland, Sydafrika, Tadsjikistan, Tanzania, Tchad, Tonga, Trinidad/Tobago, Turkmenistan, Tuvalu, Usbekistan, Vanuatu, Zambia, Ækvatorial Guinea og Østtimor (Timor-Leste).

8.6.3 Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum

For lande placeret i turistlandegruppen gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum til rene turistbesøg – også selv om visumansøgeren ikke har en herboende vært.

8.6.4 Formodningsvurdering

For turistlandegruppen gælder det – som for immigrationslandegruppen – at udlændingemyndighederne skal meddele afslag på en visumansøgning, hvis det vurderes,

³⁴ Visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b

at der er **en høj grad af risiko** for, at ansøgeren uden lovligt grundlag vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark. Har ansøgeren fået inddraget en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, eller har ansøgeren på anden vis haft et problematisk ophold i forbindelse med en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, vil dette kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering af immigrationsrisikoen. Der meddeles endvidere afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er en begrundet formodning for, at ansøgeren vil benytte et meddelt visum til at søge at tage arbejde i Danmark eller i de øvrige Schengenlande uden fornøden tilladelse hertil.

Det kan endvidere indgå i vurderingen, hvis visumansøgeren tidligere – f.eks. i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse til Danmark – har indleveret forfalskede dokumenter, uanset at disse dokumenter ikke er indleveret sammen med visumansøgningen. Dette vil dog ikke i sig selv kunne begrunde afslag på visum.

Der kan herudover meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor en herboende vært har udvist en sådan adfærd, der indikerer, at den aktuelle visumansøger ikke kun ønsker et kortvarigt ophold i Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor værten tidligere har haft besøg af samme eller en anden visumansøger, og hvor den pågældende har misbrugt det udstedte visum, jf. nærmere herom afsnit 11.1. Det kan eksempelvis også være tilfældet, hvis værten tidligere har inviteret personer til Danmark, der herefter ikke er returneret til hjemlandet efter udløbet af visumperioden og/eller hvis værten – uden at dette har en naturlig årsag i form af eksempelvis afholdelse af større begivenheder – inviterer en lang række ansøgere, som værten alene har et perifert kendskab og/eller relation til.

Det vil desuden kunne indgå som et moment i udlændingemyndighedernes vurdering, hvis der foreligger oplysninger om, at ansøgeren tidligere har søgt om visum via et andet Schengenlands repræsentation, til trods for at hoveddestinationen var Danmark, med det formål at omgå den danske visumpraksis.

Det følger af Visumkodeksen³⁵, at der som udgangspunkt skal meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er begrundet tvivl om rigtigheden af de ud-

³⁵ Visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b

sagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det meddelte visum.

9 Praksis for meddelelse af Schengenvisum til særlige formål

9.1 Meddelelse af Schengenvisum med henblik på forretningsbesøg

For ansøgere af alle nationaliteter gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum, hvis der søges om visum med henblik på et reelt forretningsbesøg.

Der vil efter praksis være tale om et reelt forretningsbesøg, når en ansøger som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige produkter mv. hos en forretningsforbindelse i Danmark, når ansøgeren er erhvervsdrivende, og når opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland. Det er en forudsætning, at forretningsbesøget dokumenteres, og at det angivne formål bekræftes af forretningsværten.

Det er en betingelse for meddelelse af Schengenvisum til forretningsbesøg, at der allerede før ansøgerens indrejse består en aftale eller er etableret kontakt med forretningsforbindelsen i Danmark.

De danske repræsentationer i udlandet vil, hvis de kan skaffe sig kendskab til det, kunne bidrage med væsentlige oplysninger til vurderingen af, om der er tale om et forretningsforhold, eller om der er en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, bl.a. i forbindelse med vurderingen af, om opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i hjemlandet.

Der kan som udgangspunkt også meddeles visum til en medfølgende ægtefælle til en udlænding, der har fået visum til Danmark med henblik på forretningsbesøg. Det er i den forbindelse som udgangspunkt en forudsætning, at begge ægtefæller indgiver deres visumansøgning samtidig, og ægtefællerne skal rejse sammen.

Der meddeles afslag på en ansøgning om forretningsvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er **en høj grad af risiko** for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark. Det kan i den forbindelse bl.a. til-

lægges betydning, hvis den herboende forretningsforbindelse tidligere har haft besøg af en visumansøger, der ikke udrejste ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet eller på anden måde ikke overholdt visumbetingelserne.

Det kan endvidere indgå i vurderingen, hvis visumansøgeren tidligere – f.eks. i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse til Danmark – har indleveret forfalskede dokumenter, uanset at disse dokumenter ikke er indleveret sammen med visumansøgningen. Dette vil dog ikke i sig selv kunne begrunde afslag på visum.

Der kan herudover meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor en herboende vært har udvist en sådan adfærd, der indikerer, at den aktuelle visumansøger ikke kun ønsker et kortvarigt ophold i Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor værten tidligere har haft besøg af samme eller en anden visumansøger, og hvor den pågældende har misbrugt det udstedte visum, jf. nærmere herom afsnit 11.1. Det kan eksempelvis også være tilfældet, hvis værten tidligere har inviteret personer til Danmark, der herefter ikke er returneret til hjemlandet efter udløbet af visumperioden og/eller hvis værten – uden at dette har en naturlig årsag i form af eksempelvis afholdelse af større begivenheder – inviterer en lang række ansøgere, som værten alene har et perifert kendskab og/eller relation til.

Det følger af Visumkodeksen³⁶, at der som udgangspunkt skal meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er begrundet tvivl om rigtigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det meddelte visum.

For at imødegå misbrug af forretningsvisum kan Udlændingestyrelsen stille krav om, at den i ansøgningen angivne vært møder personligt op i Udlændingestyrelsen, hvis værten bor i Storkøbenhavn, og ellers hos det lokale politi, jf. afsnit 7.8 ovenfor.

Sager, hvor der er tvivl om, hvorvidt der er tale om et reelt forretningsforhold, forelægges for Udlændingestyrelsen af de danske repræsentationer med henblik på, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i sagen. Som led i sagsbehandlingen sendes en invitationsblanket til den inviterende forretningsforbindelse, hvor der anmodes om besvarelse af visse nærmere angivne spørgsmål med henblik på at få fastlagt parter-

³⁶ Visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b

nes eventuelle forudgående forretningsmæssige kendskab til hinanden, hvorledes kontakten er blevet etableret samt formålet med besøget.

Forhåndsgodkendelsesordningen

Pr. 1. juli 2009 er det blevet muligt for danske virksomheder at ansøge om at blive forhåndsgodkendt til at modtage forretningsbesøg af statsborgere fra visumpligtige lande, jf. lov nr. 1334 af 19. december 2008. Ordningen skal være med til at sikre, at herværende virksomheder hurtigt og fleksibelt kan modtage forretningsbesøg.

Når en forhåndsgodkendt virksomhed inviterer en ansøger på forretningsbesøg i Danmark, vil ansøgeren mod fremvisning af invitationen på en dansk repræsentation i udlandet umiddelbart kunne meddeles visum med henblik på forretningsbesøg i Danmark. Ordningen finder ikke anvendelse ved indgivelse af ansøgning om visum via andre landes repræsentationer. Såfremt den danske repræsentation efter en konkret vurdering videresender ansøgningen til Udlændingestyrelsen til afgørelse, vil ansøgningen blive behandlet efter den normale procedure for ansøgninger om visum med henblik på forretningsbesøg i Danmark.

Det er en betingelse for at blive forhåndsgodkendt, at virksomheden er registreret i Danmark eller er registreret i udlandet og har en afdeling eller filial mv. i Danmark. Det er endvidere en betingelse, at virksomheden stiller en kontaktperson til rådighed, som de danske myndigheder kan henvende sig til for at få bekræftet besøget og om nødvendigt indholdet heraf.

Det er desuden en betingelse, at virksomheden som følge af sit registrerede erhverv har et naturligt erhvervsmæssigt behov for samhandel med udlandet. Når en virksomhed er forhåndsgodkendt, kan den danske repræsentation i udlandet udstede bona fide visum til den visumpligtige udlænding, som den danske virksomhed ønsker at invitere til Danmark, såfremt de almindelige betingelser, herunder Schengenbetingelserne, er opfyldt. Det kan i den forbindelse kræves, at der foreligger en invitation fra virksomheden til ansøgeren, og at der er en naturlig forbindelse/sammenhæng mellem visumansøgerens erhverv i hjemlandet og den forhåndsgodkendte virksomheds forretningsområde.

Ansøgninger om forhåndsgodkendelse indgives til Udlændingestyrelsen. Eventuelle afslag kan påklages til Justitsministeriet.

Yderligere oplysninger om forhåndsgodkendelsesordningen, herunder om hvordan en dansk virksomhed kan ansøge om at blive forhåndsgodkendt, kan findes på hjemmesiden www.nyidanmark.dk/da-dk/Ophold/visum/hvornaar_gives_visum/forhaandsgodkendelse_forretningsbesoeg.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på forretningsbesøg gælder som udgangspunkt ikke for somaliske og syriske statsborgere. Der henvises til de særlige afsnit om praksis for meddelelse af visum til somaliske og syriske statsborgere under afsnit 8.4.7 og 8.4.8.

9.2 Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i kulturelt eller videnskabeligt arrangement mv.

For ansøgere af alle nationaliteter gælder det, at der som udgangspunkt kan gives Schengenvisum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i kongresser, sportsstævner, højskoleophold eller lignende, som er arrangeret af danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner eller organisationer.

Der foretages en nærmere vurdering af formålet med deltagelsen i arrangementet, ligesom der kun kan gives Schengenvisum, hvis det angivne formål bekræftes. En ansøger vil således f.eks. skulle kunne dokumentere at have det fornødne kendskab til den givne sportsgren, og at ansøgeren har udøvet denne forud for ønsket om indrejse i Danmark, f.eks. i form af dokumentation for medlemskab af en professionel sportsklub eller lignende.

Der meddeles afslag på visum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i sportsstævner, kongresser og højskoleophold, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er **en høj grad af risiko** for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark.

Det kan endvidere indgå i vurderingen, hvis visumansøgeren tidligere – f.eks. i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse til Danmark – har indleveret forfalskede dokumenter, uanset at disse dokumenter ikke er indleveret sammen med visumansøgningen. Dette vil dog ikke i sig selv kunne begrunde afslag på visum.

Der kan herudover meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor en herboende vært har udvist en sådan adfærd, der indikerer, at den aktuelle visumansøger ikke kun ønsker et kortvarigt ophold i Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor værten tidligere har haft besøg af samme eller en anden visumansøger, og hvor den pågældende har misbrugt det udstedte visum, jf. nærmere herom afsnit 11.1. Det kan eksempelvis også være tilfældet, hvis værten tidligere har inviteret personer til Danmark, der herefter ikke er returneret til hjemlandet efter udløbet af visumperioden og/eller hvis værten – uden at dette har en naturlig årsag i form af eksempelvis afholdelse af større begivenheder – inviterer en lang række ansøgere, som værten alene har et perifert kendskab og/eller relation til.

Det følger af Visumkodeksen³⁷, at der som udgangspunkt skal meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er begrundet tvivl om rigtigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, eller om dennes hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det meddelte visum.

I relation til ansøgere, der ønsker højskoleophold mv. i Danmark, kan udlændingemyndighederne ved vurderingen af, om der er en formodning for, at det reelle formål med ansøgningen ikke er et højskoleophold, f.eks. lægge vægt på ansøgerens uddannelsesmæssige baggrund og sproglige forudsætninger, samt på om ansøgeren er fagligt eller sprogligt over- eller underkvalificeret til at følge kurser på en højskole, kursets beskaffenhed, herunder på om kurset er almindeligt tilgængeligt i ansøgerens hjemland, og/eller om kurset er af mere almen karakter. Der kan tillige lægges vægt på ansøgerens tilknytning til hjemlandet.

For så vidt angår ansøgere, der ønsker at deltage i sportsstævner, vil udlændingemyndighederne – udover at kræve dokumentation for, at ansøgeren har det fornødne kendskab til en given sportsgren, og for at ansøgeren har udøvet denne forud for ønsket om indrejse i Danmark – tillige kunne stille krav om, at ansøgeren er i stand til at dokumentere, at den pågældende udøver sin sportsgren på et vist professionelt niveau.

Det kan i alle tilfælde bl.a. tillægges betydning, om den herboende vært, herunder sportsstævnearrangører, højskoler, kongresser, uddannelsesinstitutioner mv., tidligere har haft besøg af en visumansøger, der ikke udrejste ved visummets udløb, men der-

³⁷ Visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b

imod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet, eller på anden måde ikke overholdt visumbetingelserne.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på deltagelse i kulturelle arrangementer gælder som udgangspunkt ikke for somaliske og syriske statsborgere. Der henvises til det særlige afsnit om praksis for meddelelse af visum til somaliske og syriske statsborgere under afsnit 8.4.7 og 8.4.8.

9.3 Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i en retssag

Efter retsplejelovens § 303 kan enhver part i en civil retssag frivilligt fremstille sig og begære personligt at afgive sin forklaring. Den omstændighed, at en visumansøger oplyser, at han eller hun ønsker at afgive forklaring i en retssag, der føres ved en dansk domstol, kan dog ikke i sig selv begrunde, at der gives visum.

Udlændingemyndighederne vurderer således i hver enkelt sag, om der er en risiko for, at ansøgeren vil misbruge et meddelt visum, f.eks. til at søge asyl eller andet længerevarende ophold, eller om visumansøgningen er indgivet med henblik på at omgå reglerne om opholdstilladelse.

Ved vurderingen af asyl- og immigrationsrisikoen lægges der både vægt på visumansøgerens individuelle forhold og på den generelle asyl- eller immigrationsrisiko, der kendetegner ansøgere fra det pågældende land. Det tillægges desuden betydning, hvis ansøgeren f.eks. giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum.

Ved vurderingen af, om visumansøgningen er indgivet med henblik på omgåelse af reglerne om opholdstilladelse, vil det bl.a. indgå med betydelig vægt, hvis ansøgeren tidligere er meddelt afslag på ægtefællesammenføring med en herboende ægtefælle under henvisning til reglerne om tvangs- eller pro forma-ægteskaber, eller hvis udlændingemyndighederne tidligere har afvist at behandle en ansøgning om opholdstilladelse indgivet af den pågældende og i den forbindelse har henvist til, at ansøgningen vurderes primært at være indgivet med henblik på opnåelse af processuelt ophold.

Hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en risiko for, at ansøgeren vil misbruge et meddelt visum, foretager udlændingemyndighederne herefter en afvej-

ning af denne risiko over for ansøgerens interesse i at deltage i den verserende retssag. I den forbindelse lægges der bl.a. vægt på retssagens betydning for ansøgeren og på muligheden for, at ansøgerens personlige deltagelse i retssagen vil kunne påvirke sagens udfald.

Hvis udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens interesse i at deltage i retssagen i Danmark overstiger hensynet til at forebygge misbrug af visumsystemet, vil der som udgangspunkt blive meddelt visum. I sådanne tilfælde begrænses visummets gyldighed til det tidsrum, der er nødvendigt, for at ansøgeren kan varetage sine interesser i forbindelse med retssagen.

Hvis det omvendt vurderes, at hensynet til at forebygge misbrug af visumsystemet vejer tungere end hensynet til ansøgerens interesse i at deltage i retssagen, meddeles der afslag på visum.

Ansøgeren må i så fald i forbindelse med retssagen anmode om tilladelse til at afgive forklaring ved bevisoptagelse i udlandet efter retsplejelovens § 342 eller om at afgive forklaring i form af en skriftlig erklæring efter retsplejelovens § 297.

Hvis retten ikke tillader ansøgeren at afgive forklaring ved bevisoptagelse i udlandet eller ved skriftlig erklæring, kan ansøgeren anmode udlændingemyndighederne om genoptagelse af visumsagens behandling under henvisning til de nye oplysninger, der fremgår af rettens kendelse. Udlændingemyndighederne vil i sådanne tilfælde genoverveje spørgsmålet, om der er grundlag for at meddele visum, i lyset af de nye oplysninger. Der foretages i den forbindelse en fornyet vurdering af nødvendigheden af ansøgerens forklaring i retten, bl.a. på grundlag af rettens begrundelse for at afvise de ovennævnte muligheder for at afgive forklaring fra udlandet.

I sager, hvor retten har indkaldt en part til et personligt møde efter modpartens påstand, jf. retsplejelovens § 302, stk. 1, tages dette som udtryk for, at retten anser partens tilstedeværelse under retsmødet for nødvendig.

Efter praksis gives der derfor som udgangspunkt visum med henblik på at deltage i et retsmøde, hvis der foreligger dokumentation for, at den pågældende er indkaldt til at afgive partsforklaring for retten.

Dette udgangspunkt kan dog fraviges, hvis udlændingemyndighederne finder, at hensynet til at undgå misbrug af visumsystemet i den konkrete sag overstiger de interesser, der tilgodeses ved ansøgerens tilstedeværelse under retssagen.

I civile sager såvel som straffesager, hvor en udlænding er indkaldt til at vidne, er det en betingelse for meddelelse af visum, at der foreligger dokumentation for et konkret retsmøde, herunder en indkaldelse af ansøgeren med henblik på at afgive vidneforklaring.

Vidnepligten efter retsplejelovens § 168 gælder alene for personer, der bor i Danmark. Personer, der opholder sig i udlandet, kan som udgangspunkt ikke pålægges at afgive forklaring ved en dansk domstol. Hvis disse personer indkaldes som vidner, vil de således ikke være forpligtede til at møde og afgive forklaring i retten.

I forhold til vidner kan der i visse sager foreligge meget tungtvejende hensyn til retsagens oplysning, og der kan derfor efter omstændighederne meddeles visum i videre omfang end til parterne i en retssag.

9.4 Meddelelse af Schengenvisum efter rejsebureauuristordningerne

Danmark har i en årrække haft en særlig rejsebureauordning for turister fra **Rusland**. Danmark har endvidere haft en særlig turistordning for statsborgere fra **Kina** – den såkaldte ADS-ordning, som udelukkende omfatter turistgrupper på minimum fem deltagere. Som supplement hertil er der iværksat turistordninger i foreløbigt **Indien** og **Ukraine**, samt en udvidet turistordning i **Kina**, som også omfatter turister, der rejser enkeltvis.

Turistordningerne følger samme model som den allerede eksisterende turistordning i **Rusland** og betyder, at statsborgere fra de omfattede lande under nærmere angivne betingelser af repræsentationerne i deres hjemland kan meddeles **turistvisum for en enkelt indrejse** i Schengenlandene med ret til **højst 30 dages ophold**. For så vidt angår Ruslands-ordningen, er der også akkrediteret norske og svenske rejsebureauer, der har ture til Færøerne og Grønland. Turistordningerne skal derfor opfattes som en udvidelse af muligheden for at give visum (bona fide) på de berørte repræsentationer.

For at blive omfattet af en turistordning skal en ansøger som turist købe en rejse, der er arrangeret af et rejsebureau, som af Udlændingestyrelsen er akkrediteret til den særlige ordning, og et rejsebureau fra ansøgerens hjemland, der af den danske repræsentation i det pågældende land er akkrediteret til ordningen. Rejsen skal altså arrangeres af et akkrediteret (godkendt) rejsebureau i ansøgerens hjemland, der samarbejder med et af Udlændingestyrelsen akkrediteret (godkendt) rejsebureau.

Den rejse, som ansøgeren køber hos det akkrediterede bureau, skal være en såkaldt **pakkerejse**. En pakkerejse omfatter som minimum transport og hotelreservation. Det er altså ikke nok, at ansøgeren køber en flybillet til Danmark gennem det akkrediterede bureau. Ansøgeren skal i forbindelse med visumansøgningen fremvise dokumentation for, at rejsen er købt som en pakkerejse gennem et akkrediteret rejsebureau i ansøgerens hjemland, der har arrangeret rejsen i samarbejde med et dansk rejsebureau, der ligeledes er akkrediteret til ordningen.

For så vidt angår rejsebureauordningen i Rusland, er der pr. 1. oktober 2008 etableret en ordning om **akkreditering af andre aktører** end rejsebureauer. I henhold til ordningen kan f.eks. hoteller/hotelkæder og større feriehusudlejningskæder i Danmark akkrediteres til ordningen af Udlændingestyrelsen. Herudover er betingelserne og vilkårene for meddelelse af visum efter ordningen de samme som ved de øvrige ordninger.

Denne ordning er med ikrafttrædelse den 15. februar 2010 blevet udvidet til Ukraine på samme vilkår som ordningen med akkreditering af andre aktører i Rusland.

Det er herudover en betingelse for meddelelse af visum efter ordningen, at ansøgeren ikke udgør en oplagt immigrationsrisiko.

Nærmere information om turistordningerne kan fås ved henvendelse til de danske repræsentationer i de omfattede lande.

Ministeriet påtænker at udvide de eksisterende turistordninger til løbende at omfatte flere lande, der udvælges på baggrund af oplysninger fra den danske turistbranche om turismepotentialet i de pågældende lande, samt efter en konkret vurdering af den potentielle immigrationsrisiko for statsborgere fra de pågældende lande. Yderligere information om eventuelle udvidelser af ordningen vil komme til at fremgå af www.nyidanmark.dk/visum.

Ministeriet vil løbende følge turistordningerne med henblik på at afdække eventuelt misbrug.

10 Danmarks internationale forpligtelser – Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Der skal altid gives visum til en ansøger – selv hvis den pågældende tidligere f.eks. har søgt asyl i Danmark, eller der foreligger andre grunde til at give afslag – hvis et

afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for familielivet.

Det kan udledes af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at familier ikke har en umiddelbar ret til at vælge det land, hvori de vil udøve deres familieliv.

Det kan endvidere udledes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at der i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger om adgang til at udøve et familieliv i Danmark, skal foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens omstændigheder er proportionalt – bl.a. ud fra Danmarks interesse i at kontrollere indvandringen – at meddele afslag.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8's beskyttelse tager primært sigte på den i den europæiske tradition almindelige kernefamilie, dvs. far, mor og mindreårige børn, samt de helt særlige tilfælde, hvor der foreligger et afhængighedsforhold, der går ud over, hvad der følger af slægtskabet i sig selv, mellem f.eks. et voksent barn og dets forældre. Det bemærkes, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol normalt ikke anser et familieliv som beskyttet, hvis det er indgået pro forma eller under tvang.

I en række sager vil det familieliv, som udlændingen søger at udøve med herboende personer, ikke have et tilstrækkeligt omfang eller den fornødne kvalitet til, at udlændingen har krav på en opholdstilladelse. I disse tilfælde vil udlændingen blive henvist til at udøve familielivet i sit opholdsland eller ved besøgsophold i Danmark.

Dette gør sig f.eks. gældende, hvor der er fastsat eller aftalt samvær mellem en udenlandsk forælder og dennes herboende mindreårige barn med så langt mellemrum, at forælderen i stedet kan henvises til at udøve familielivet med barnet under besøgsophold, og et sådant besøgsophold ikke kan gennemføres i den udenlandske forælders opholdsland. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis den udenlandske forælder i Danmark skal deltage i et retsmøde, en forældreevneundersøgelse el.lign. med henblik på at opnå samvær med et herboende barn.

Forhold, der kan tale afgørende for meddelelse af visum med henblik på besøg hos et herboende barn – herunder et barn, hvis anden forælder udlændingen fortsat er gift med – kan også være, at barnet lider af en alvorlig sygdom, der umuliggør barnets rejse til udlandet.

Også ægtefæller kan have krav på beskyttelse af deres familieliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Dette vil kunne gøre sig gældende, hvor den herboende i en kortere periode er forhindret i at udøve familielivet i et andet land på grund af f.eks. alvorlig sygdom, men hvor hindringen ikke har en varighed, der kan danne grundlag for opholdstilladelse.

Endvidere vil ægtefæller kunne have krav på beskyttelse af deres familieliv, hvor der er uoverstigelige hindringer af en karakter, som kan begrunde opholdstilladelse, men hvor parret vælger at udøve familielivet gennem besøgsophold i stedet. Sådanne uoverstigelige hindringer omfatter blandt andet, at den herboende ægtefælle fortsat må antages at være asylrelevant forfulgt i et fælles hjemland, at den herboende opfylder betingelserne for meddelelse af humanitær opholdstilladelse, som kravene er beskrevet i forarbejderne til lov nr. 572 af 31. maj 2010 (Lovforslag nr. L188 af 26. marts 2010, afsnit 8.4.), samt at udlændingens herboende mindreårige børn har opnået en væsentlig selvstændig tilknytning til landet.

11 Afslag på visum – særlige tilfælde

11.1 Tidligere adfærd – misbrug

Der skal normalt – ud over de tilfælde hvor en visumansøger har givet udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb – meddeles afslag på en visumansøgning, hvis en visumansøger tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et lovligt kortvarigt ophold. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en visumansøger tidligere har benyttet et meddelt visum til at søge **asyl**. Det forhold, at en visumansøger tidligere har ansøgt om asyl i Danmark, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen. Den tidsmæssige udstrækning, der er forløbet siden ansøgningen om asyl, vil i den forbindelse indgå som et væsentlig moment ved den skønsmæssige vurdering.

Der kan desuden meddeles afslag på visum under henvisning til tidligere misbrug, hvis visumansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et meddelt visum, eller hvis visumansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat som led i et eventuelt afslag på **opholds- og arbejdstilladelse**. Det centrale er således, om den pågældende tidligere – i forlængelse af et visumophold eller et lovligt processuelt ophold – har haft et ulovligt ophold her i landet. Det forhold, at en visumansøger tidligere har ansøgt om opholds- eller arbejdstilladelse (dog ikke asyl jf. ovenfor) i Danmark, karakteriseres således ikke som misbrug, hvis blot den på-

gældende – i tilfælde af afslag på ansøgningen – udrejser i overensstemmelse med den af udlændingemyndighederne fastsatte udrejsefrist. Indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse under et ophold i Danmark på et dansk Schengenvisum kan dog medføre, at der ikke vil kunne opnås visum til Danmark i en efterfølgende karenperiode på 5 år, se mere i afsnit 11.5 nedenfor.

Hvis visumansøgeren tidligere har været i Danmark eller i Schengenområdet – enten lovligt eller ulovligt – kan udlændingemyndighederne lægge oplysninger om ansøgerens adfærd i forbindelse med dette ophold til grund for en ny visumansøgning, således at ansøgerens tidligere asyl- og/eller visumsag inddrages i formodningsvurderingen.

11.2 Ansøgere, der har fået afslag på familiesammenføring – pro forma eller tvangsægteskabssager

Har en ansøger fået afslag på en ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til, at der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse (pro forma), eller med henvisning til, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået, eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske (tvangsægteskab), kan der ikke gives Schengenvisum med henblik på besøg hos den herboende ægtefælle eller samlever, uanset hvilket land visumansøgeren kommer fra. Dette gælder også, selv om ansøgeren tidligere er meddelt visum under henvisning til samme eller anden vært.

Det helt overvejende udgangspunkt er således, at der meddeles afslag på visum, hvis der tidligere er meddelt afslag på en ansøgning om familiesammenføring under henvisning til pro forma eller tvang. Dog kan der i helt særlige tilfælde, hvor ansøger og den herboende ægtefælle/samlever har fællesbørn, der er bosat her i landet, og hvor hensynet til fællesbarnet taler afgørende derfor, meddeles visum med henblik på besøg hos fællesbarnet. Dette gælder, uanset at der tidligere er meddelt afslag på familiesammenføring med den herboende ægtefælle eller samlever under henvisning til tvang eller pro forma. Sådanne forhold, der kan tale afgørende for meddelelse af visum med henblik på besøg hos det herboende fællesbarn, kan eksempelvis være, at fællesbarnet lider af en alvorlig sygdom, der umuliggør barnets rejse til udlandet. Hvis der derimod er givet afslag på ægtefællefamiliesammenføring eller afslag på familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til, at f.eks. tilknytningskravet, boligkravet eller 24-års kravet ikke er opfyldt, bør der efter en konkret

og individuel vurdering af sagens øvrige omstændigheder som udgangspunkt gives Schengenvisum. Det samme gælder, hvis der er givet afslag på familiesammenføring til et ugift mindreårigt barn.

11.3 Ansøgere, der har en verserende ansøgning om opholdstilladelse

Hvis en ansøger har en verserende ansøgning om opholdstilladelse med henblik på at studere eller arbejde i Danmark, kan der som udgangspunkt meddeles visum. Dog kan der ikke meddeles visum, hvis der er konkrete holdepunkter for at antage, at ansøgeren efter indrejse på visum vil begynde at arbejde i Danmark, inden der foreligger en gyldig opholdstilladelse. Dette udgangspunkt gælder for alle sager, der behandles af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering af International Arbejdskraft.

Hvis ansøgeren har en verserende ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af reglerne om familiesammenføring, kan der som udgangspunkt ikke meddeles visum. Dette udgangspunkt gælder for alle de typer af sager, hvor det er Udlændingestyrelsen, der behandler ansøgningen om opholdstilladelse.

Dog kan der meddeles visum, hvis ansøgningen om opholdstilladelse vedrører ægtefællesammenføring, og Udlændingestyrelsen efter en gennemgang af sagen konkret vurderer, at det vil være ubetænkeligt at meddele visum, mens sagen om ægtefællesammenføring verserer. Det vil i den forbindelse være en forudsætning, at behandlingen af ægtefællesammenføringssagen er så fremskreden, at Udlændingestyrelsen har et reelt grundlag for at vurdere, om det vil være ubetænkeligt at meddele visum. Ægtefællesammenføringssagen må som minimum være så fremskreden, at det kan udelukkes, at visumansøgningen er indgivet med henblik på at omgå reglerne for opholdstilladelse, ligesom det må kunne udelukkes, at der er tale om et tvangs- eller proforma-ægteskab.

Hvis oplysningerne i familiesammenføringssagen gør det betænkeligt at meddele visum, eller hvis familiesammenføringssagen ikke er tilstrækkeligt fremskreden til, at det er muligt at foretage vurderingen heraf, meddeles der normalt afslag på visum.

Der skal dog altid meddeles visum, hvis et afslag vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser. For nærmere information herom henvises til afsnit 10 ovenfor.

Der kan endvidere gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. livstruende sygdom hos en herboende vært eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

Hvis ansøgeren – efter at være meddelt afslag på visum – ligeledes meddeles afslag på ansøgningen om opholdstilladelse i Danmark, kan den pågældende herefter indgive en ny ansøgning om visum til Danmark, og afslaget på opholdstilladelse vil i den forbindelse ikke blive tillagt selvstændig negativ betydning for visumsagen.

Dog vil der som udgangspunkt blive meddelt afslag på visum, såfremt ansøgeren har fået afslag på en ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til reglerne om pro forma og tvangsægteskaber som beskrevet ovenfor i afsnit 11.2.

11.4 Ansøgere, der har en verserende sag om adoption i Danmark

Hvis et mindreårigt barn indgiver en visumansøgning med henblik på at rejse til Danmark alene eller sammen med sine kommende adoptivforældre for i Danmark at afvente oprindelseslandets og/eller de danske myndigheders godkendelse af adoptionen, vil barnet som udgangspunkt blive meddelt afslag på visum.

Dette skyldes ønsket om at undgå tilfælde, hvor et mindreårigt barn meddeles visum til Danmark, mens adoptionssagen stadig er verserende, og hvor adoptionen efterfølgende ikke kan anerkendes af enten oprindelseslandets eller de danske myndigheder.

11.5 Karensperiode – tre eller fem år

En udlænding, der tidligere har benyttet et dansk Schengenvisum til at søge om videregående ophold, dvs. har indgivet ansøgning om asyl eller opholdstilladelse, har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et meddelt visums gyldighed, eller som i øvrigt har overtrådt visumbetingelserne, kan som udgangspunkt ikke få Schengenvisum igen i en karensperiode på tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark.

Ved dansk Schengenvisum forstås i denne sammenhæng visum udstedt af danske repræsentationer, visum bemyndiget af Udlændingestyrelsen efter forelæggelse fra den modtagende repræsentation – uanset om det er en dansk eller udenlandsk repræsentation – samt bona fide visum med Danmark som hoveddestination udstedt af et andet lands repræsentation på vegne af Danmark i medfør af en repræsentationsaftale.

Perioden, hvor en udlænding som udgangspunkt ikke vil kunne få Schengenvisum, vil være **fem år**, hvis den pågældende i forbindelse med et tidligere visumophold har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse i mere end en måned ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum. Det samme gælder i de tilfælde, hvor en udlænding efter indrejsen i Danmark udvises ved dom eller ved administrativ beslutning, hvor en udlænding efter indrejsen i Danmark indgiver ansøgning om opholdstilladelse her i landet, eller hvor en udlænding søger om asyl i et andet Schengenland.

En karenperiode for udstedelse af visum er forskellig fra et indrejseforbud og kan således have forskellig tidsmæssig udstrækning.

En udlænding vil som udgangspunkt ikke kunne få Schengenvisum i en periode på **tre år**, hvis den pågældende efter indrejsen har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i op til en måned ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum.

For udlændinge, der har søgt om forlængelse af visumopholdet og i den forbindelse ikke overholder de af udlændingemyndighederne fastsatte udrejsefrister, gælder tilsvarende regler om karenperiode.

11.5.1 Hvornår tildeles der ikke karenperioder?

Der tildeles ikke karenperioder ved indgivelse af ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring, familiesammenføring med en fast samlever og familiesammenføring, hvor ansøgeren er et mindreårigt barn under 15 år, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 og 2. Det samme gør sig gældende ved indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på grundlag af familiemæssig tilknytning til en herboende ægtefælle eller fast samlever, eller på grundlag af familiesammenføring med et mindreårigt barn under 15 år.

Der tildeles endvidere ikke karenperioder ved indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 i, stk. 1, med henblik på at studere i Danmark, ved indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4, på grundlag af fribyordningen, eller hvis udlændingen indgiver og opnår opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 eller 6.

En udlænding, der har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse, vil imidlertid i alle tilfælde ifalde en karenperiode, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det

afgørende formål med ansøgningen om opholdstilladelse er at forlænge opholdet her i landet, og at det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor en ansøger tidligere er meddelt afslag på ægtefællesammenføring under henvisning til 24 års-reglen, og hvor ansøgeren indgiver en ny ansøgning om opholdstilladelse på samme grundlag, selv om den pågældende ikke opfylder alderskravet.

Der tildeles herudover ikke karenperiode, hvis en visumansøger, der har ansøgt om og fået afslag på asyl i forbindelse med et tidligere visumophold, har medvirket til sagens oplysning, og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejste eller medvirkede til udrejsen. En tidligere asylansøgning kan – uanset om der tildeles en karenperiode eller ej – have betydning for vurderingen af immigrationsrisikoen.

Der tildeles desuden ikke karenperiode, hvis en udlænding har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et meddelt visums gyldighed alene som følge af et processuelt ophold, f.eks. i tilfælde hvor en udlænding søger om forlængelse af sit visum under opholdet i Danmark, og hvor Udlændingestyrelsen ikke kan nå at færdigbehandle forlængelsesansøgningen inden det oprindelige visums udløb. Det er dog en forudsætning, at udlændingen udrejser i overensstemmelse med den udrejsefrist, der fastsættes i forbindelse med ophøret af det processuelle ophold.

Det gælder dog, at en udlænding, som opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse ud over det tidsrum, der er angivet i det meddelte visum, på ny vil kunne få Schengenvisum, hvis den pågældende godtgør, at overskridelsen af det meddelte visum skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last. Omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, kan efter praksis f.eks. være tilfælde, hvor udlændingen har haft til hensigt at udrejse inden for den gyldige visumperiode, men ikke har haft mulighed herfor som følge af f.eks. strejker, vejrliget eller sygdom.

Der tildeles endelig ikke karenperiode, hvis en udlænding opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse i op til 15 dage ud over det antal dage, visummet er udstedt for, såfremt den pågældende udrejser af Schengenområdet inden udløbet af visummets gyldighedsperiode. Det er i den forbindelse en betingelse, at den pågældende – ud over at gøre gældende at have misforstået tidspunktet for visummets udløb – anfører andre forhold, der understøtter, at den pågældende har været i god tro. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis udlændingen anfører, at der har været vejledt forkert eller ufyldestgørende om visummets udløb, og hvor det-

te kan anses for godtgjort. Det er endvidere en betingelse, at visummets gyldighedsperiode går ud over det antal dage, som visummet giver udlændingen ret til at opholde sig i Schengenområdet, jf. nærmere herom afsnit 7.5.

Udlændingen vil i disse tilfælde dog kun blive meddelt visum, såfremt det er første gang, at vedkommende har overskredet længden på et meddelt visum. Den pågældende vil således i forbindelse med behandlingen af en ny ansøgning om visum blive vejledt om, at visummet er meddelt på trods af den tidligere – undskyldelige – overskridelse, og at ansøgeren ved en overskridelse af det nu meddelte visum vil ifalde en karensperiode på tre eller fem år.

En udlænding, der er afskåret fra at få Schengenvisum inden for en karensperiode, vil som udgangspunkt alene kunne meddeles visum, hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder. Ekstraordinære omstændigheder kan eksempelvis være livstruende sygdom hos værten eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

En udlænding, der er afskåret fra at få Schengenvisum inden for en karensperiode, vil desuden altid kunne få visum, hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familielivet, jf. afsnit 10. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en udlænding efter dansk ret er tillagt samvær med et herboende barn.

12 Praksis for ansøgere, der er udvist med indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 3 a skal udlændinge, der har indrejseforbud, have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Et sådant visum vil altid være nationalt begrænset. I forbindelse med en ansøgning om Schengenvisum til Danmark vil Udlændingestyrelsen derfor automatisk undersøge, om der på trods af indrejseforbuddet kan meddeles et nationalt begrænset visum.

Der sondres i praksis mellem, om ansøgeren er udvist ved dom med indrejseforbud eller er administrativt udvist med indrejseforbud. Udgangspunktet er, at der ikke i tiden efter udrejsen og indtil indrejseforbuddets udløb meddeles visum. Visum kan i denne periode alene meddeles, såfremt der foreligger en ganske særlig grund, jf. nedenfor.

I alle tilfælde tages der ved behandlingen af visumansøgningen fra den udviste hensyn til den pågældendes tilknytning her til landet, længden af indrejseforbuddet, forløbet af den medgåede tid fra udrejsen, forbrydelsens art mv. Hvis den udviste forinden har overtrådt indrejseforbuddet, gives som udgangspunkt altid afslag på visumansøgningen.

En udlænding vil som udgangspunkt ikke kunne få Schengenvisum i en periode på fem år, hvis den pågældende i forbindelse med et tidligere visumophold i Danmark er blevet udvist ved dom eller ved administrativ beslutning, uanset om indrejseforbuddet er af kortere varighed. En karenperiode for udstedelse af visum er således forskellig fra et indrejseforbud og kan således have forskellig tidsmæssig udstrækning. Se mere om karenreglerne ovenfor i afsnit 11.5.

12.1 Særligt om ansøgere, der er udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig

Er ansøgeren udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig, kan visum alene udstedes i helt ekstraordinære tilfælde. Til sådanne ansøgere kan der således ikke udstedes visum i de to første år efter udrejsen, medmindre ansøgerens tilstedeværelse i Danmark er bydende nødvendig, f.eks. hvis ansøgeren skal vidne i en retssag, hvor retten skønner, at ansøgerens tilstedeværelse er af væsentlig betydning for sagens gennemførelse, eller ved akut alvorlig sygdom hos en herboende ægtefælle eller barn, og hvor hensynet til den herboende afgørende taler for udstedelse af visum til den udviste ansøger.

Er ansøgeren ved dom udvist med indrejseforbud for bestandig, kan der – efter udløbet af de første to år efter udrejsen – alene udstedes visum, når ganske særlige grunde taler derfor, f.eks. ved alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Forud for meddelelse af visum til en person, der ved dom er udvist med indrejseforbud for bestandig, skal udlændingemyndighederne fra politiet indhente oplysning om risikoen for, at den pågældende under et ophold her i landet vil begå ny kriminalitet. Foreligger der en sådan risiko, bør dette indgå som et særdeles vægtigt argument imod meddelelse af visum. Det bør tillige tillægges betydning, hvis udsendelsen af den pågældende var problematisk.

12.2 Øvrige tilfælde

Er ansøgeren ved dom udvist med indrejseforbud for 12 år, 6 år eller 4 år, kan visum i denne periode alene meddeles, hvis der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Er ansøgeren udvist administrativt med indrejseforbud for 2 år, vil der efter udrejsen ikke blive meddelt visum, medmindre der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

13 Forlængelse af Schengenvisum og forlængelse af ophold i Danmark

13.1 Forlængelse af Schengenvisum

Ifølge udlændingelovens § 4, stk. 1, 3. pkt., må varigheden af et sammenhængende visumophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende visumophold i Danmark og de øvrige Schengenlande ikke overstige tre måneder (90 dage) pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene, jf. afsnit 7 ovenfor.

Der kan således maksimalt meddeles Schengenvisum for tre måneders (90 dages) ophold i Schengenlandene pr. halvår.

Er et Schengenvisum meddelt for tre måneder (90 dage), vil yderligere forlængelse alene kunne ske efter reglerne om forlængelse af ret til ophold i Danmark (nationalt visum), jf. udlændingelovens § 4 b, og straks nedenfor under afsnit 13.2 om forlængelse af ophold i Danmark. En forlængelse efter udlændingelovens § 4 b giver ikke mulighed for at rejse til et af de øvrige Schengenlande.

Er der ansøgt om og meddelt Schengenvisum for eksempelvis 30 dage, kan der under opholdet i Danmark kun undtagelsesvis ske forlængelse op til tre måneder (90 dage), hvis betingelserne i udlændingebekendtgørelsens § 20, stk. 1 eller 2, er opfyldt.

Det følger af udlændingebekendtgørelsens § 20, stk. 1 og 2, at en udlændings visumophold her i landet kan forlænges op til maksimalt tre måneder (90 dage), når der foreligger force majeure eller humanitære hensyn, der forhindrer udlændingen i at udrejse før udløbet af gyldighedsperioden eller varigheden af det ophold, hvortil der er udstedt visum, eller hvis visumindehaveren fremlægger dokumentation for alvorlige personlige årsager, som kan begrunde en forlængelse af gyldighedsperioden eller varigheden af opholdet.

Forlængelse kan dog, medmindre særlige grunde taler derimod, kun ske på grundlag af oplysninger, der ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen, og kun, hvis formålet med opholdet ikke ændres.

Betingelserne efter udlændingebekendtgørelsens § 20, stk. 1, er for eksempel opfyldt, hvis ansøgerens begrundelse for ansøgningen om forlængelse indtil tre måneder (90 dage), er, at det flyselskab, den pågældende rejser med, strejker, eller hvis vejrliget umuliggør udrejse, eller ansøgeren eller den person, ansøgeren besøger, er blevet alvorligt syg, eller hvis en vigtig handel ikke har kunnet afvikles inden for den meddelte visumperiode og forventes afsluttet inden for ganske kort tid.

13.2 Forlængelse af ophold i Danmark

Det følger af udlændingelovens § 4 b, at en udlænding, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i medfør af udlændingelovens §§ 2-3 a – dvs. en udlænding, der er statsborger i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en udlænding, der er visumpligtig ved indreisen til Danmark eller en udlænding, der er visumfri ved indreisen til Danmark – i særlige tilfælde kan få forlænget sin ret til ophold her i landet.

Forlængelse af opholdet i Danmark efter udlændingelovens § 4 b ud over et meddelt Schengenvisum kan kun ske med op til yderligere tre måneder (90 dage) – dvs. i alt højst seks måneders (180 dages) ophold – og kun, når ansøgeren er omfattet af en af følgende grupper:

- Ægtefæller eller faste samlevende, som er indrejst i Danmark på et tidspunkt, hvor begge parter har en alder på mindst 23 år og seks måneder, og for at sikre, at de ægtefæller og faste samlevende, som ikke opfylder 24 års kravet i udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring, får mulighed for at blive sammen, indtil udlændingemyndighederne har afgjort, om de øvrige betingelser for familiesammenføring er opfyldt, og
- statsborgere i et EU/EØS-land eller Schweiz, der er på besøg hos herboende ægtefæller, faste samlevende, kærester/forlovede, forældre, børn og søskende, samt tredjelandstatsborgere, som er på besøg hos herboende ægtefæller, faste samlevende, kærester/forlovede, forældre, børn og søskende, som er herboende statsborgere fra et EU/EØS-land eller Schweiz.

For øvrige persongrupper vil forlængelse efter udlændingelovens § 4 b alene kunne ske, hvis der er tale om ekstraordinære omstændigheder, herunder i tilfælde af alvorlig sygdom hos ansøgeren eller den herboende vært eller dødsfald hos den herboende vært. Det er en forudsætning for at kunne få forlænget et ophold i Danmark efter udlændingelovens § 4 b, at der er tale om en pludselig opstået situation, som ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen, og at ansøgeren således ikke havde mulighed for at tilrettelægge visumopholdet herefter.

Det bemærkes, at det forlængede ophold alene giver ret til ophold i Danmark og således ikke giver ret til ophold i de andre Schengenlande.

14 Praksis for visumpligtige familiemedlemmer til unionsborgere og til danske statsborgere, som udnytter, eller som har udnyttet deres ret til fri bevægelighed i et andet EU/EØS-land eller Schweiz

Visumpligtige tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en statsborger fra et andet EU/EØS-land eller Schweiz (i det følgende benævnt unionsborger), som bor i Danmark, har ret til at få deres visumansøgning behandlet i henhold til EU-reglerne.

Det samme gælder visumpligtige tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, hvor unionsborgeren planlægger at rejse til Danmark f.eks. på et turistbesøg eller med henblik på at bosætte sig her i landet.

De særlige regler skyldes, at en unionsborger, der udnytter retten, eller som planlægger at udnytte retten til fri bevægelighed i Danmark – i henhold til EU-reglerne om fri bevægelighed – har ret til at blive ledsaget af eller få tilslutning af de nærmeste familiemedlemmer. Dette gælder, selv om familiemedlemmerne er statsborgere i et tredjeland. Den pågældende unionsborger forudsættes således at benytte retten til fri bevægelighed efter EU-reglerne.

Ligesom unionsborgere kan udnytte deres ret til fri bevægelighed i Danmark, kan danske statsborgere udnytte deres ret til fri bevægelighed i et andet EU/EØS-land end Danmark, samt i Schweiz.

Visumpligtige familiemedlemmer til en dansk statsborger, der udnytter retten til fri bevægelighed i et andet EU/EØS-land eller Schweiz f.eks. som arbejdstager, har også ret til at få deres visumansøgning behandlet i henhold til EU-reglerne, hvis de ønsker at rejse til Danmark på turist- eller familibesøg sammen med den danske statsborger.

Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EU-opholdsdirektivet) finder dog ikke anvendelse for danske statsborgere, som ikke udnytter retten til fri bevægelighed i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og vedkommendes familiemedlemmer har i sådanne tilfælde følgelig ikke adgang til at få behandlet deres visumansøgninger på baggrund af EU-rettens regler. Det samme gælder, for så vidt angår familiemedlemmer til en dansk statsborger, som arbejder i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, men som har bevaret sin bopæl i Danmark.

Dog vil familiemedlemmer til en dansk statsborger, der har udnyttet sin ret til fri bevægelighed i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og som i den forbindelse har haft et reelt og faktisk ophold i det pågældende land, kunne få behandlet deres ansøgning om visum efter EU-reglerne. Det er i den forbindelse en betingelse, at flytningen er en realitet, og der må ikke blot være tale om et kortvarigt ophold for eksempel på et hotelværelse. Der vil altid blive foretaget en konkret og individuel vurdering af, om den danske statsborgers ophold i et andet EU/EØS-land eller Schweiz kan karakteriseres som reelt og faktisk, men en dansk statsborger, som har haft lejet et fremlejet værelse eller har været tilflyttet en c/o adresse hos slægtninge eller bekendte for en kortvarig periode, vil som udgangspunkt ikke opfylde kravet om at have etableret et reelt og faktisk ophold i et andet EU/EØS-land. Til forskel herfra opfylder en dansk statsborger, som har haft et længerevarende ophold i en lejelejlighed på grundlag af en tidsbegrænset lejekontrakt eller i en bolig, som den pågældende har købt, umiddelbart kravet om etablering af et reelt og faktisk ophold i et andet EU/EØS-land.

Der kan f.eks. være tale om en dansk statsborger, som har arbejdet i Tyskland, men som nu er vendt tilbage til Danmark, og som ønsker at medbringe sin visumpligtige familie. Der stilles i den forbindelse betingelse om, at familiemedlemmernes visumansøgning indgives senest samtidig med den danske statsborgers genindrejse til Danmark, eller at ansøgningens indgivelse ligger i naturlig forlængelse heraf. Det beror på en konkret vurdering, om en visumansøgning kan anses for indgivet i naturlig forlængelse af den danske statsborgers genindrejse til Danmark. Der vil ved vurderingen heraf blive lagt vægt på baggrunden for, at ansøgningen er indgivet på et senere tidspunkt, herunder om familiemedlemmet af særlige arbejds- eller uddannelsesmæssige grunde har udskudt ansøgningen, samt varigheden af den tidsmæssige forskel.

Endvidere stilles der krav om, at den danske statsborger og familiemedlemmet har haft et reelt samliv i det EU/EØS-land eller Schweiz, hvor den danske statsborger har udnyttet sin ret til fri bevægelighed.

Det forhold, at et familiemedlem til en unionsborger eller til en dansk statsborger meddeles visum efter EU-reglerne, medfører ikke, at den pågældende i tilfælde af en efterfølgende indgivelse af en ansøgning om familiesammenføring efter EU-reglerne automatisk opfylder betingelserne herfor. Dette vil således bero på Statsforvaltningens eller Udlændingestyrelsens konkrete vurdering af, om ansøgeren opfylder betingelserne herfor.

Med familiemedlemmer forstås i denne sammenhæng:

- ægtefælle
- registreret partner
- fast samlever over 18 år
- direkte efterkommere under 21 år (det vil sige børn, børnebørn, osv.) af EU/EØS-statsborgeren/den schweiziske statsborger/den danske statsborger eller af ægtefællen/den registrerede partner/den faste samlever
- direkte efterkommere over 21 år (det vil sige børn, børnebørn, osv.) af EU/EØS-statsborgeren/den schweiziske statsborger/den danske statsborger eller af ægtefællen/den registrerede partner/den faste samlever, som forsørges af EU/EØS-statsborgeren/den schweiziske statsborger/den danske statsborger eller af ægtefællen/den registrerede partner/den faste samlever
- slægtninge i opstigende linje (det vil sige forældre, bedsteforældre, osv.) til EU/EØS-statsborgeren/den schweiziske statsborger/den danske statsborger eller til ægtefællen/den registrerede partner/den faste samlever, der forsørges af EU/EØS-statsborgeren/den schweiziske statsborger/den danske statsborger eller af ægtefællen/den registrerede partner/den faste samlever
- andre familiemedlemmer (det vil sige søskende, fætre, kusiner mv.), hvis de i det land, de ankommer fra, forsørges af EU/EØS-statsborgeren/den schweiziske statsborger/den danske statsborger eller er optaget i dennes husstand

- andre familiemedlemmer (det vil sige søskende, fætre, kusiner mv.) hvis alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at EU/EØS-statsborgeren/den schweiziske statsborger/den danske statsborger personligt plejer de pågældende

Unionsborgerens eller den danske statsborgers familiemedlemmer skal på sædvanlig vis – forudsat at familiemedlemmerne er statsborgere i et visumpligtigt land – indgive en visumansøgning ved en dansk repræsentation i udlandet.

En visumansøgning indgivet af et familiemedlem til en unionsborger eller til en dansk statsborger, der udnytter, eller som har udnyttet retten til fri bevægelighed, behandles efter en særlig hasteprocedure, som kun må overskride 15 dage i helt særlige tilfælde, som skal være tilstrækkeligt begrundede. Der skal endvidere ikke betales gebyr, ligesom der ikke må stilles krav om rejsesygeforsikring på repræsentationen i forbindelse med indgivelse af en sådan visumansøgning. Endvidere kan et visum ikke betinges af, at visumansøgeren er i besiddelse af de nødvendige midler til opholdet her i landet. Der meddeles som udgangspunkt visum til visumansøgeren, medmindre ansøgeren udgør en trussel imod sikkerheden eller den offentlige orden eller sundhed.

Det kan således alene kræves, at et familiemedlem til en unionsborger eller til en dansk statsborger, som udnytter, eller som har udnyttet sin ret til fri bevægelighed i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, ved indgivelsen af visumansøgningen foreviser gyldigt pas eller anden gyldig rejselegitimation efter dansk praksis samt dokumentation for familieforholdet til unionsborgeren. Herudover vil der blive krævet dokumentation for, at unionsborgeren eller den danske statsborger udnytter eller har udnyttet sin ret til fri bevægelighed i Danmark eller i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, samt i tilfælde af, at den danske statsborger er genindrejst til Danmark, dokumentation for tidspunktet herfor. Endelig vil der over for et familiemedlem til en dansk statsborger, som har udnyttet sin ret til fri bevægelighed i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, blive krævet dokumentation for, at familiemedlemmet og den danske statsborger har haft et reelt samliv i det EU/EØS-land eller Schweiz, hvor den danske statsborger har udnyttet sin ret til fri bevægelighed.

Der kan således ikke stilles yderligere krav som betingelse for udstedelse af visum, såsom at visumansøgeren skal være i besiddelse af en rejsesygeforsikring eller nødvendige midler til ophold.

Der henvises i øvrigt til direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

I en situation hvor en tredjelandstatsborger, der er forælder til et mindreårigt barn, som er statsborger i et EU/EØS-land eller Schweiz, og hvor det mindreårige barn opholder sig eller ønsker at indrejse i Danmark på baggrund af, at barnet har tilstrækkelige midler, idet forælderen forsørger barnet, har forælderen endvidere ret til at få sin visumansøgning behandlet efter EU-reglerne, som disse er beskrevet ovenfor. Dette følger af en dom afsagt af EF-domstolen den 19. oktober 2004.

En forælder til et mindreårigt barn, der er dansk statsborger, og som udnytter eller har udnyttet retten til fri bevægelighed i et andet EU-land, har på samme vis ret til at få sin visumansøgning behandlet efter EU-reglerne. Visumansøgningen behandles i så fald efter EU-reglerne i forhold til danske statsborgere, som er beskrevet ovenfor.

15 Visumfrihed for tyrkiske statsborgere der skal til Danmark med henblik på udførelse af en tjenesteydelse i Danmark eller med henblik på midlertidig beskæftigelse som arbejdstagere inden for særlige områder

Efter dansk lovgivning er det som udgangspunkt ikke tilladt for en udlænding at arbejde i Danmark uden forinden at have fået en arbejdstilladelse.

For tyrkiske statsborgere gælder det imidlertid, at der i visse situationer hverken stilles krav om arbejdstilladelse eller visum, hvis de pågældende skal til Danmark som tjenesteydere eller arbejdstagere og kun skal opholde sig i Danmark i op til tre måneder.

Tyrkiske statsborgere, der bor og arbejder i Tyrkiet, og som kan betegnes som tjenesteydere, kan indrejse visumfrit i Danmark, hvis formålet med opholdet i Danmark er at udføre en tjenesteydelse i Danmark af kortere varighed. En tjenesteyder er en person, der mod betaling udfører en midlertidig og tidsbegrænset ydelse for en anden person uden at være ansat af denne.

Hvis udførelsen af den tjenesteydelse, som den tyrkiske statsborger skal udføre i Danmark, vil vare mere end tre måneder (90 dage), kan visumfritagelsen ikke anvendes som indrejsegrundlag, idet et visumfrit ophold højst må vare tre måneder pr. seks måneder. Den tyrkiske tjenesteyder skal derfor i denne situation søge om opholds- og arbejdstilladelse hos Udlændingestyrelsen forud for indrejsen i Danmark.

En tyrkisk statsborger, som skal indrejse i Danmark for at levere en tjenesteydelse af op til tre måneders (90 dages) varighed, og som derfor er fritaget for krav om visum, skal – som betingelse for at kunne indrejse i Danmark uden visum – dokumentere over for kontrollen ved den danske grænse, at han/hun er tyrkisk statsborger og ejer en virksomhed, der er lovligt etableret i Tyrkiet, eller er ansat i en virksomhed, der er lovligt etableret i Tyrkiet. Endvidere skal den pågældende dokumentere, at han/hun skal levere en tjenesteydelse i Danmark.

Der kan derfor ved grænsekontrollen stilles krav om, at der fremvises dokumentation for følgende:

- virksomhedens lovlige eksistens og brancheforhold i Tyrkiet (f.eks. ved kopi af et registreringsbevis),
- og (medmindre ansøger er selvstændig erhvervsdrivende) dokumentation for den pågældendes ansættelse i en lovligt etableret virksomhed i Tyrkiet (f.eks. kopi af kontrakt eller id-kort fra virksomheden),
- samt dokumentation for, at den pågældende skal levere en tjenesteydelse for en virksomhed i Danmark (f.eks. kopi af en ordrebekræftelse).

Du kan læse mere om visumfriheden for tyrkiske tjenesteydere på: http://www.nyidanmark.dk/da-dk/Ophold/visum/visumpligtige+lande/visa_tyrk_tjenesteydelse

Tyrkiske statsborgere, der skal til Danmark med det formål at udføre lønnet beskæftigelse, og som derfor ikke er omfattet af ovenstående regler om tjenesteydere, skal som udgangspunkt have en arbejdstilladelse for at dokumentere, at de er arbejdstagere.

Tyrkiske statsborgere, der skal til Danmark med henblik på udøvelse af økonomisk aktivitet, skal således som udgangspunkt indgive og afvente udfaldet af en ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse før indrejsen.

Dog kan tyrkiske statsborgere, der skal til Danmark med det formål at udføre lønnet beskæftigelse i forbindelse med et kortvarigt ansættelsesforhold inden for de områ-

der, der er nævnt i udlændingebekendtgørelsens § 33, stk. 2³⁸, indrejse og opholde sig her i landet i højst tre måneder (90 dage) visumfrit.

En tyrkisk statsborger, som skal indrejse i Danmark med det formål at udføre lønnet beskæftigelse i op til tre måneder (90 dage), og som er fritaget for krav om visum, jf. ovenstående, skal – som betingelse for at kunne indrejse i Danmark uden visum – dokumentere over for kontrollen ved den danske grænse, at han/hun er tyrkisk statsborger, at han/hun har indgået en tidsbegrænset ansættelseskontrakt med en arbejdsgiver i Danmark for en periode på højst tre måneder, og at ansættelsen har forbindelse til ansøgerens erhverv og/eller uddannelsesmæssige baggrund.

Der kan derfor ved grænsekontrollen stilles krav om, at der fremvises dokumentation for følgende:

- dokumentation for relevant erhvervmæssig eller uddannelsesmæssig baggrund,
- og dokumentation for, at den pågældende skal til Danmark som arbejdstager inden for et område omfattet af udlændingebekendtgørelsens § 33, stk. 1 (for eksempel i form af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt med en arbejdsgiver i Danmark).

³⁸ Udlændingebekendtgørelsens § 33, stk. 2, kan således både begrunde visumfritagelse for tyrkiske tjenesteydere og tyrkiske arbejdstagere afhængig af det konkrete arbejdes karakter.

Sådan søger man visum til Danmark

Hvad er et Schengenvisum?

Et Schengenvisum er en tilladelse, der giver indehaveren ret til at indrejse og opholde sig i Danmark og de øvrige Schengenlande i en kort periode (højst 90 dage) pr. halvår. Statsborgere i visumpligtige lande skal have en sådan tilladelse for at kunne indrejse i Schengenområdet. En liste over visumpligtige lande kan findes på udlændingemyndighedernes informationsportal www.nyidanmark.dk

Hvordan inviterer man en udlænding til Danmark?

I mange tilfælde kan udlændinge kun meddeles visum til Danmark, hvis det dokumenteres, at de pågældende er blevet inviteret af en herboende person eller en virksomhed/organisation med adresse her i landet. I sådanne sager skal udlændingen som udgangspunkt medbringe en invitation fra værten i Danmark, når ansøgningen indgives. Der findes særlige invitationsblanketter til dette formål (én blanket til brug for privatbesøg og én blanket til brug for forretningsbesøg og kulturelle besøg).

Invitationsblanketterne kan findes på www.nyidanmark.dk/blanketter

For at sikre den kortest mulige sagsbehandlingstid anbefaler vi, at man anvender disse invitationsblanketter.

Hvor skal visumansøgningen indgives?

En ansøgning om visum skal indgives af ansøgeren via en repræsentation i udlandet. Der kan være tale om en dansk ambassade, et dansk generalkonsulat eller en udenlandsk ambassade, der behandler visumansøgninger på Danmarks vegne (repræsentationsaftale). Information om danske repræsentationer og om repræsentationsaftaler med andre lande kan findes på Udenrigsministeriets hjemmeside www.um.dk

Ansøgningen skal som udgangspunkt indgives ved en repræsentation i det land, hvor ansøgeren har sin lovlige bopæl. Dog kan ansøgningen indgives i et andet land, hvor ansøgeren (midlertidigt) har lovligt ophold, hvis valget af dette ansøgningssted begrundes.

Som altovervejende hovedregel skal ansøgeren møde personligt op på repræsentationen i forbindelse med ansøgningens indgivelse. Det vil ofte være nødvendigt at bestille tid i forvejen.

Mange danske repræsentationer, der dækker store geografiske områder, har indgået aftaler med private bureauer, der kan tage imod visumansøgninger og videreformidle dem til repræsentationen (outsourcing), således at ansøgerne ikke behøver at rejse langt for at indlevere deres ansøgninger personligt. Det bemærkes, at en ansøgning, der indleveres via et privat bureau, først anses for indgivet, når den modtages på repræsentationen.

Hvornår skal visumansøgningen indgives?

En ansøgning om visum kan tidligst indgives tre måneder før den planlagte indrejsedato. Hvis ansøgningen indleveres tidligere, vil den blive afvist af repræsentationen, og ansøgeren vil blive bedt om at komme tilbage på et senere tidspunkt.

Det anbefales, at ansøgningen indgives 2-3 måneder før den ønskede indrejse

Hvad skal visumansøgningen indeholde?

Ved indgivelse af visumansøgningen skal ansøgeren indlevere følgende:

Et udfyldt og underskrevet ansøgningsskema. Skemaet "Application for Schengen visa" kan findes på www.nyidanmark.dk/blanketter.

En invitationsblanket, som er udfyldt af værten i Danmark. Kan findes på www.nyidanmark.dk/blanketter, og kan enten udfyldes online eller printes og postsendes til ansøgeren.

Et pas eller andet rejsedokument. Dokumentet skal være gyldigt i mindst tre måneder ud over det påtænkte visumophold, det skal være udstedt inden for de seneste ti år, og det skal indeholde mindst to tomme sider.

Et pasfoto af udlændingen. Fotoet skal være 35 mm x 45 mm (hovedet mellem 30 og 36 mm fra hagespids til hårtop). Billedet skal være vellignende og taget lige forfra.

Optagelse af fingeraftryk, såfremt der er mulighed herfor på repræsentationen.

Betaling af visumgebyr. Gebyret er som udgangspunkt 60 €.

Relevant dokumentation, dvs. dokumentation for rejsens formål, dokumentation for logi, dokumentation for tilstrækkelige midler til underhold og hjemrejse, samt information der giver mulighed for at vurdere, om udlændingen har til hensigt at udrejse af Schengenområdet i overensstemmelse med det visum, der ansøges om.

Bevis for rejsesygeforsikring. Forsikringen skal gælde for hele Schengenområdet og dække hele visumperioden. Mindstedækningen skal være på 30.000 €.

Hvis en ansøgning er mangelfuld, vil repræsentationerne i visse tilfælde afvise at tage sagen under behandling. Dette gælder i følgende situationer:

Hvis der ikke indleveres et Schengen-ansøgningsskema,

hvis der ikke indleveres et gyldigt rejsedokument,

hvis der ikke indleveres et pasfoto, eller

hvis der ikke betales visumgebyr.

Hvis ansøgningen lider af andre mangler, vil sagen blive taget under behandling, og ansøgeren (eller værten i Danmark) vil blive anmodet om at fremskaffe den nødvendige dokumentation.

Sagsbehandlingen vil således blive påbegyndt, men der må påregnes længere sagsbehandlingstid på grund af manglerne ved ansøgningen.

Bemærk: Invitationsblanketterne på udlændingemyndighedernes hjemmeside indeholder en nærmere vejledning om, hvilke oplysninger og hvilken dokumentation der skal indleveres (afhængigt af visumbesøgets art). Hvis man anvender disse blanketter og vedlægger den dokumentation, der nævnes i den tilhørende vejledning, vil kravene til dokumentation derfor normalt være opfyldt – hvilket vil forkorte sagsbehandlingstiden.

Bemærk: Online-invitationsblanketterne kan kun bruges, hvis ansøgeren skal indgive sin ansøgning på en dansk repræsentation (ambassade eller konsulat) i udlandet. Hvis ansøgeren skal indgive sin ansøgning på et andet lands ambassade, der repræsenterer Danmark i udlandet, f.eks. en norsk eller svensk ambassade, kan online-invitationsblanketter kun bruges i mindre omfang.

Det betyder, at selvom det er muligt for værten at indtaste invitationerne i online-blanketten, så kan de udenlandske repræsentationer ikke se invitationen i deres sagsbehandlingssystem, da de ikke har adgang til de danske myndigheders systemer. Derfor er det nødvendigt, at værten efterfølgende henter en pdf-version af den udfyldte invitation på Min Side¹ og sender denne til ansøgeren, såfremt ansøgeren skal indgive sin ansøgning på en udenlandsk repræsentation.

Hvem behandler visumansøgningen?

Ansøgninger indgivet ved **danske** repræsentationer

Når en visumansøgning indleveres ved en dansk repræsentation, gennemgår repræsentationen sagen og vurderer, om der umiddelbart kan meddeles visum. Repræsentationen kan selv udstede visum (bona fide), hvis det vurderes, at der ikke er nogen immigrations- eller sikkerhedsrisiko forbundet med at imødekomme ansøgningen. Vurderingen heraf foretages ud fra et konkret skøn i hver enkelt sag. Der kan bl.a. lægges vægt på ansøgerens personlige og sociale forhold, på de generelle forhold i ansøgerens hjemland samt på tendenser til visummisbrug i det pågældende land/område.

Hvis repræsentationen vurderer, at der ikke umiddelbart kan meddeles visum, indsendes ansøgningen (elektronisk) til Udlændingestyrelsen i Danmark. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis repræsentationen vurderer, at ansøgningen kræver nærmere undersøgelser, at visum bør betinges af økonomisk sikkerhedsstilling, eller at ansøgningen ikke umiddelbart kan imødekommes med et bona fide visum.

Ansøgninger indgivet ved **udenlandske** repræsentationer

Når en visumansøgning indleveres ved en udenlandsk repræsentation, der behandler visumsager på Danmarks vegne, vil repræsentationen vurdere, om der umiddelbart kan meddeles visum. Vurderingen heraf foretages på baggrund af det pågældende lands egen nationale visumpraksis.

¹ Min Side er et on-line forum på udlændingemyndighedernes hjemmeside, hvorved en vært kan følge status i en verserende visumsag. For at få adgang til oplysninger om sagens status under Min Side kræves et NemID eller Digital Signatur. Læs mere om Min Side på http://www.nyidanmark.dk/da-dk/Min_side

Hvis repræsentationen vurderer, at der ikke kan meddeles visum efter det pågældende lands nationale regler, vil det videre forløb afhænge af, om det pågældende land i repræsentationsaftalen med Danmark er tildelt kompetence til at meddele afslag på Danmarks vegne.

Hvis landet ikke er tildelt afslagskompetence, skal sagen forelægges for Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse i sagen.

Ansøgninger der indsendes til Udlændingestyrelsen

Hvis en visumansøgning indsendes til Udlændingestyrelsen, foretages der en gennemgang af sagen, ligesom der eventuelt indhentes yderligere oplysninger. På baggrund af undersøgelserne vurderes det, om der kan meddeles visum i henhold til praksis (som beskrevet i visumpraksisnotatet).

Hvor lang er sagsbehandlingstiden?

Der skal som udgangspunkt træffes afgørelse i en visumsag inden for 15 dage. Dog må sagsbehandlingstiden være op til 30 dage i sager, der kræver nærmere undersøgelser, og i sager hvor ansøgningen er indgivet via en udenlandsk repræsentation. Undtagelsesvist må sagsbehandlingstiden være op til 60 dage i særligt komplicerede sager, hvor der er behov for yderligere dokumentation.

Sagsbehandlingstiden begynder at løbe på dét tidspunkt, hvor ansøgningen indleveres til en repræsentation (forudsat at ansøgningen ikke afvises på grund af mangler, jf. ovenfor).

Bemærk: Hvis der sammen med visumansøgningen indleveres en invitationsblanket af den type, der findes på udlændingemyndighedernes hjemmeside, eller hvis online-invitationsblanketterne anvendes, vil det normalt betyde, at sagen er fuldt oplyst allerede på ansøgningstidspunktet, hvilket vil sige, at der som udgangspunkt ikke vil være behov for at indhente yderligere oplysninger fra værten. Dette vil forkorte sagsbehandlingstiden betydeligt. Hvis invitationen ikke indleveres fra begyndelsen, må der derimod påregnes en længere sagsbehandlingstid, idet oplysningerne i så fald må indhentes på myndighedernes initiativ.

Hvor kan man klage?

Klager over behandlingen ved danske ambassader og generalkonsulater kan indgives til det danske Udenrigsministerium.

Klagen kan sendes til:

Udenrigsministeriet, Asiatick Plads 2, 1448 København K

En repræsentations beslutning om at videresende en sag til Udlændingestyrelsen betragtes ikke som en afgørelse og kan således ikke påklages særskilt. Endvidere kan en repræsentations afgørelse om at afvise en ansøgning heller ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Klager over behandlingen hos Udlændingestyrelsen samt klager over afgørelser i visumsager truffet af Udlændingestyrelsen kan indgives til Justitsministeriet.

Klagen kan sendes til:

Justitsministeriet, Slotsholmsgade 10, 1216 København K.

Klager over afgørelser i visumsager truffet af andre Schengenlandes repræsentationer kan indgives til det pågældende lands klagemyndigheder.

Hvilke regler gælder der for udstedelse af visum?

Visumforordningen

Spørgsmålet om visumpligt er reguleret i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer (visumforordningen). Forordningen fastlægger således, hvilke nationaliteter der er visumpligtige, og hvilke nationaliteter der er fritaget for krav om visum.

Visumkodeksen

Europa-parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeksen) indeholder en række regler vedrørende procedureerne for behandling af visumansøgninger. Visumkodeksen fastlægger bl.a., hvor og hvornår en visumansøgning kan indgives, hvilke krav der stilles til ansøgningen, og hvor lang sagsbehandlingstiden må være. Reglerne i visumkodeksen gælder for alle visumsager, uanset om ansøgningen behandles af en repræsentation i udlandet eller af udlændingemyndighederne i Danmark.

Håndbog om behandling af visumsager

Visumkodeksen suppleres af en håndbog (Handbook for the processing of visa applications and the modification of issued visas), der indeholder vejledende retningslinjer for den praktiske anvendelse af visumkodeksen. Håndbogen er ikke bindende for myndighederne, men indeholder væsentlige fortolkningsbidrag og tilstræber en ensartet anvendelse af reglerne.

Udlændingeloven

Udlændingeloven (lovbekendtgørelse nr. 863 af 25. juni 2013) indeholder overordnede regler om visum. Loven omfatter bl.a. bestemmelser, der implementerer visumforordningen og visumkodeksen i dansk ret. Herudover indeholder loven en række bestemmelser vedrørende visums gyldighed, forskellige typer af visum samt sanktioner i tilfælde af visummisbrug. Loven regulerer derimod ikke det overordnede spørgsmål om, hvornår der skal meddeles visum, og hvornår der skal meddeles afslag på visum.

Udlændingebekendtgørelsen

Udlændingebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 727 af 28. juni 2012) indeholder bl.a. regler om de grundlæggende betingelser for udstedelse af visum samt om muligheden for at meddele nationalt begrænset visum.

Visumpraksisnotatet

Justitsministeriets notat af 11. januar 2013 om visumpraksis gældende fra den 15. januar 2013 som ændret den 1. december 2013 (visumpraksisnotatet) indeholder nærmere retningslinjer for, hvornår udlændingemyndighederne i Danmark skal meddele visum, og hvornår der skal meddeles afslag på visum. Notatet beskriver den praksis, der danner grundlaget for sagsbehandlingen hos Udlændingestyrelsen og Justitsministeriet, hvorimod notatet ikke regulerer den sagsbehandling, der foretages ved repræsentationer i udlandet.

Bilag 2: Oversigt over visumpraksis¹

	Landegrupperne			Visum til særlige formål		
	Asyllandegruppen	Immigrationslandegruppen		Turistlandegruppen	Forretningsvisum	Kulturelle arrangementer
		Lande med referencebegrænsning	Lande uden referencebegrænsning			
Kriterier for placering	Asylrisiko	Høj grad af immigrationsrisiko	Immigrationsrisiko	Ingen immigrationsrisiko	Øget samhandel	Hensyn til afvikling af kulturelle arrangementer
Hvem kan normalt få visum?	Ægtefæller, faste samlevere, mindreårige børn og forældre	Alle med en nær reference ²	Alle med reference	Alle	Alle med en forretningsreference	Alle, der skal deltage i et kulturelt arrangement
Indgående formodningsvurdering³	Ja	Ja	Ja	Nej	Nej	Ja
Formodningsvurdering⁴	Nej	Ja	Ja	Ja	Ja	Nej
Sikkerhedsstillelse	Nej	Nej ⁵	Nej ⁵	Nej	Nej	Nej
Ekstraordinære omstændigheder⁶	Ja	Ja	Ja	Ja		

¹ De danske repræsentationers kompetence til bl.a. at udstede visum bona fide er ikke omfattet af denne oversigt.

² Ægtefæller, faste samlevere, kærestepar og forlovede, børn uanset alder og disses eventuelt medfølgende ægtefæller, forældre (og disses eventuelt medfølgende ægtefæller), søskende og disses eventuelt medfølgende ægtefæller, samt mindreårige niecer og nevøer samt mindreårige børnebørn, samt nære bekendte til tidligere danske udstationerede, sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem.

³ Risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Som følge af, at muligheden for at stille garanti som betingelse for udstedelse af visum er blevet afskaffet pr. 1. januar 2011 (jf. note 5), er formodningsvurderingen for immigrationslandegruppen blevet skærpet. Der kan bl.a. meddeles afslag på visum til visse personer fra immigrationslandegruppen, som vurderes at have en svag tilknytning til deres hjemland.

⁴ Høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark, eller ansøgeren har tidligere udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

⁵ Ved lov nr. 1542 af 21. december 2010 blev udlændingeloven ændret bl.a. således, at det pr. 1. januar 2011 ikke længere er muligt at betinge udstedelsen af et Schengenvisum til Danmark af, at den herboende vært stiller økonomisk garanti. Misbrug af et visum, der er meddelt på baggrund af den nu afskaffede ordning om garantistillelse, kan imidlertid fortsat medføre inddragelse af garantien, idet disse sager behandles i overensstemmelse med de regler, der var gældende på ansøgningstidspunktet.

⁶ Helt ekstraordinære omstændigheder er f.eks., hvis den herboende reference lider af en livstruende sygdom eller er afgået ved døden. Der gives normalt visum, hvis der i sagen foreligger helt ekstraordinære omstændigheder – forudsat at der er en nær tilknytning mellem ansøgeren og den herboende reference. Dog meddeles der fortsat afslag på en ansøgning om visum, hvis der foreligger en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark.

sig på et visum i Danmark eller i Schengenområdet i mere end det antal dage, der er anført i denne rubrik, uanset hvilken gyldighedsperiode (jf. rubrik B) der er anført.

Såvel hele indrejsedagen som hele udrejsedagen tælles med i beregningen af, hvor mange dage visumindehaveren må opholde sig i Schengenområdet – dette uanset hvornår på dagen visumindehaveren ind- og udrejser.

Længden af et visums gyldighedsperiode går typisk ud over det antal dage ("period of grace"), som visummet giver indehaveren ret til at opholde sig i Danmark eller i Schengenområdet. De ekstra dage sikrer, at visumindehaveren har mulighed for at opholde sig i Danmark eller de øvrige Schengenlande i det fulde antal bevilgede dage, selvom den pågældende eksempelvis må udskyde sin forventede afrejsedato fra hjemlandet med et par dage.

Rubrik E:

I rubrikken "UDSTEDT I" angives den by, hvor den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der har udstedt visummet, er beliggende. I dette tilfælde Accra, Ghana.

Ny visumsticker

Den 24. juli 2008 blev der vedtaget en forordning (nr. 856/2008/EU) om ændring af visumstickeren. Ændringen vedrører særligt stickernummereringen og skyldes, at nogle Schengenlande har opbrugt eller næsten opbrugt stickernumrene. Den nye sticker ligner den nuværende visumsticker, der er beskrevet ovenfor.

De nuværende stickers vil blive anvendt, indtil lageret er opbrugt, ligesom de udstedte visumstickere fortsat bevarer deres gyldighed i gyldighedsperioden.

